



stuk **1988** (2012-2013) – Nr. 1  
ingediend op 12 april 2013 (2012-2013)

## Ontwerp van decreet

houdende instemming met

- 1° de overeenkomst tussen België en Denemarken tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 16 oktober 1969, zoals gewijzigd en aangevuld door de protocollen van 27 september 1999 en 7 juli 2009;
- 2° het protocol tot wijziging van de overeenkomst, vermeld onder 1°, zoals gewijzigd, ondertekend te Brussel op 7 juli 2009

## INHOUD

|                                                                       |    |
|-----------------------------------------------------------------------|----|
| Memorie van toelichting .....                                         | 3  |
| Voorontwerp van decreet .....                                         | 15 |
| Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen ..... | 19 |
| Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen .....           | 29 |
| Advies van de Raad van State .....                                    | 33 |
| Ontwerp van decreet .....                                             | 41 |
| Bijlagen:                                                             |    |
| – Nederlandse tekst van de overeenkomst .....                         | 47 |
| – Nederlandse vertaling van het protocol.....                         | 67 |
| – Engelse tekst van het protocol.....                                 | 71 |

## MEMORIE VAN TOELICHTING

**I. ALGEMENE TOELICHTING****1. Algemeen kader*****1.1. De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken***

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Als de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij immers ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffender aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

***1.2. Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden***

In 2002 werkte het ‘Global Forum’ inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken

van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

### **1.3. *De aansluiting van België bij het internationale proces***

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag (DBV) met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, §5, van de OESO-modeltekst. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkaardig was aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-modelverdrag heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principieel voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

### **1.4. *Versnelling van het proces***

De groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij het OESO-model. De staten die deel uitmaken van het Global Forum, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van het OESO-model. België stond op de ‘grijze lijst’ van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de grijze lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van het OESO-model. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de ‘witte lijst’ met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (‘Tax Information Exchange Agreements’, TIEA’s) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

### **1.5. *De beleidsmatige en juridische context in de Europese Unie***

Op het vlak van de administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden, heeft de Raad van de Europese Unie twee richtlijnen aangenomen.

Richtlijn 77/799/EEG van 19 december 1977 die betrekking heeft op de wederzijdse bijstand tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten op het vlak van de directe belastingen, bepaalt in principe dat de lidstaten verplicht zijn om alle inlichtingen uit te wisselen die hen van nut kunnen zijn voor een juiste vaststelling van de belastingschuld op het gebied van de belastingen naar het inkomen en het vermogen. Die verplichting geldt evenwel slechts voor de lidstaten wanneer de inlichtingen waarvan de mededeling wordt gevraagd, kunnen worden verkregen op grond van hun binnenlandse wetgeving. Richtlijn 77/799/EEG is momenteel aan herziening toe. Op 2 februari 2009 stelde de Europese Commissie een ontwerp van richtlijn voor om de geldende richtlijn te vervangen en er tegelijkertijd het OESO-model in op te nemen. Dit resulteerde in richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van richtlijn 77/799/EEG. Deze richtlijn somt alle inkomsten en vermogensbestanddelen op die vallen onder een automatische gegevensuitwisseling. De EU-lidstaten zullen zich niet langer kunnen verschuilen achter hun bankgeheim om te weigeren gevraagde inlichtingen te verstrekken.

Richtlijn 2003/48/EG van 3 juni 2003 betreft de belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling (de ‘Spaarrichtlijn’). Het doel van die richtlijn is te verzekeren dat de intrest die in een lidstaat wordt toegekend aan uiteindelijk gerechtigden die natuurlijke personen zijn en die hun fiscale woonplaats in een andere lidstaat hebben, daadwerkelijk overeenkomstig het intern recht van laatstgenoemde lidstaat worden belast. De richtlijn raadt aan om daartoe een beroep te doen op de automatische uitwisseling van inlichtingen.

De Europese Commissie nam op 28 april 2009 een mededeling aan waarin de maatregelen worden geïnventariseerd die de lidstaten moeten nemen ter bevordering van goed bestuur in belastingzaken<sup>1</sup>. Die maatregelen hebben betrekking op het verbeteren van transparantie en de uitwisseling van inlichtingen en het voortgaan op de weg van eerlijke concurrentie in belastingzaken. Op 10 februari 2010 nam het Europees Parlement een resolutie aan over de bevordering van goed bestuur in belastingzaken<sup>2</sup>.

### ***1.6. De beleidsmatige en juridische context in België qua uitwisselen van inlichtingen***

De federale overheid had de voorbije jaren de intentie om de oneigenlijke gewestbelastingen binnen de werkingssfeer van artikel 26 van het basisverdrag van 1969 te brengen, maar enkel voor zover de federale overheid nog altijd instaat voor de inning ervan. Buiten de werkingssfeer van dit artikel 26, dat door het protocol van 2009 wordt vervangen, zouden dan de oneigenlijke gewestbelastingen vallen, waarvan een gewest de inning al heeft overgenomen, of de eigenlijke gewestbelastingen. De federale overheid koos voor die aanpak, om haar controleopdracht in de best mogelijke omstandigheden te kunnen vervullen. Uitgaande van die focus, heeft de federale overheid de voorliggende verdragstekst onderhandeld en ondertekend, zonder de medewerking van de gemeenschappen en de gewesten.

Een reeks adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 verstrekt aan de federale overheid, heeft echter gesteld dat indien in het protocol of het avenant ook gewag wordt gemaakt van “belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten”, deze bepaling niet alleen is beperkt tot federale belastingen of oneigenlijke gewestbelastingen die nog altijd door de federale overheid worden geïnd. Deze bepaling kan volgens de Raad van State eveneens slaan op deelstaatbelastingen die door de deelstaten zelf worden geïnd.

<sup>1</sup> COM(2009)201.

<sup>2</sup> Zie <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2010-0020+0+DOC+XML+V0//NL>.

## **2. Ontstaan van de protocollen**

### **2.1. *Het protocol van 1999 tot wijziging en aanvulling van het dubbelbelastingverdrag van 1969***

België en Denemarken ondertekenden op 16 oktober 1969 een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen. De overeenkomst volgde zo getrouw mogelijk de bepalingen van het OESO-modelverdrag en vertoonde dan ook over het algemeen hetzelfde patroon als gelijksoortige verdragen die België rond die tijd sloot met Zweden, Duitsland, Noorwegen, het Verenigd Koninkrijk, Japan en Griekenland. De overeenkomst werd goedgekeurd bij de wet van 11 december 1970 en is op 31 december 1970 in werking getreden.

De onderhandelingen met het oog op het sluiten van een wijzigend protocol werden in 1984 aangevat op uitdrukkelijk verzoek van de Deense overheid ten gevolge van de invoering in Denemarken, vanaf 1 januari 1982, van een belasting op de inkomsten uit de exploratie en exploitatie van koolwaterstoffen. De Deense overheid beoogde de inlassing in de bestaande overeenkomst van een bijzondere belastingregeling die Denemarken in staat zou stellen die nieuwe belasting ook daadwerkelijk te heffen met betrekking tot inkomsten zowel uit ‘offshore’-activiteiten als uit ‘onshore’-werkzaamheden van Belgische ondernemingen. Men slaagde er niet in tot een compromis te komen. Het duurde tot 1992 vooraleer nieuwe gesprekken plaatsvonden die met de parafering van een ontwerpprotocol werden afgerond. Het sluiten van het protocol werd ook benut om sommige verdragsbepalingen te actualiseren. Het protocol werd op 27 september 1999 ondertekend. Het werd goedgekeurd bij de federale wet van 27 februari 2003 en is op 25 april 2003 in werking getreden.

### **2.2. *Het protocol van 2009***

De overeenkomst, zoals gewijzigd, werd op verzoek van de federale regering herzien. Dat verzoek volgde op de beslissing van de regering om de werkingssfeer van de internationale administratieve bijstand uit te breiden tot de bankgegevens en maakt deel uit van een wereldwijd proces ter versterking van de internationale samenwerking in belastingzaken.

De federale overheid stuurde op 2 april 2009 een ontwerp van wijzigend protocol naar de bevoegde Deense overheid die op 12 mei 2009 positief reageerde. De ontwerptekst werd op 8 juni 2009 geparafeerd.

## **3. Inhoud van de protocollen**

### **3.1. *Het protocol van 1999 tot wijziging en aanvulling van het dubbelbelastingverdrag van 1969***

Het protocol wijzigt het dubbelbelastingverdrag dat België en Denemarken in 1969 ondertekenden, of het zorgt voor de aanvulling ervan. De lijst van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is, werd geactualiseerd, de bepalingen met betrekking tot de belastingregeling van dividenden werden aangepast aan een EU-richtlijn en de term ‘dividenden’ werd gewijzigd om de beide verdragspartijen in staat te stellen hun maatregelen tegen ‘onderkapitalisatie’ toe te passen. Voorts zijn er wijzigingen in de artikelen met betrekking tot intrest, zitpenningen in vennootschappen en pensioenen. Het protocol voegt een nieuw artikel 20bis toe dat handelt over werkzaamheden buitengaats in verband met de exploratie of exploitatie van koolwaterschappen. Ook werden de regels die van toepassing zijn met het oog op het vermijden van dubbele belasting, gemoderniseerd. Tot slot werden enkele bepalingen aangepast om het artikel over non-discriminatie meer in overeenstemming te brengen met de bepalingen van andere DBV's.

### **3.2. *Het protocol van 2009***

Het protocol wijzigt artikel 26 van de overeenkomst van 1969, zoals gewijzigd en aangevuld door het protocol van 1999. Dat artikel voorziet de uitwisseling van inlichtingen die waarschijnlijk relevant zullen zijn voor de toepassing van de bepalingen van de overeenkomst, of voor de toepassing van de binnenlandse wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten, voor zover de belastingheffing waarin de nationale wetgeving voorziet, niet in strijd is met de overeenkomst. Ook de uitwisseling van bankgegevens is mogelijk, zelfs wanneer de belastingwetgeving of de administratieve praktijk van een staat niet toestaat dat die inlichtingen worden ingewonnen en verstrekt. Een staat moet de ontvangen inlichtingen op dezelfde manier geheim houden als die welke hij heeft verkregen onder toepassing van zijn binnenlandse wetgeving. De aangezochte staat is niet verplicht inlichtingen te verstrekken die hij volgens zijn wetgeving of in de normale gang van zijn administratieve praktijk niet zou kunnen verkrijgen voor zijn eigen doeleinden.

## **4. Belang voor Vlaanderen**

De protocollen tot wijziging van het dubbelbelastingverdrag handelen over het geheel van gewestbelastingen, dit wil zeggen zowel die welke zijn vermeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, als die welke de gewesten (zouden) heffen op grond van de fiscale autonomie die artikel 170, §2, van de Grondwet hen toekent.

Voor de vestiging van sommige belastingen die de gewesten zelf heffen, zou het nu al nodig kunnen zijn inlichtingen van andere staten te verkrijgen.

De protocollen van 1999 en 2009 tussen België en Denemarken zijn van gemengde aard: het protocol van 1999 bepaalt in zijn eerste artikel dat het toepassingsgebied zich uitstrekt tot de personenbelasting in België, onder andere met inbegrip van voorheffingen, zoals de onroerende voorheffing, en het protocol van 2009 bepaalt in zijn eerste artikel dat het uitwisselen van inlichtingen slaat op belastingen van elke soort en benaming, zodat ook de belastingen daartoe behoren, die zouden kunnen worden geheven door de gemeenschappen op basis van de grondwettelijke autonomie inzake fiscaliteit. Bijgevolg ontberen de beide protocollen de goedkeuring van de Vlaamse overheid. Bovendien wijzigen de protocollen het dubbelbelastingverdrag van 1969 in die mate, dat de drie akten niet afzonderlijk van elkaar toepassing vinden.

Het dubbelbelastingverdrag van 1969 werd door België al geratificeerd vóór de inwerkingtreding van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten (Financieringswet) en van de bijzondere wet van 5 mei 1993 betreffende de internationale betrekkingen van de gemeenschappen en de gewesten, die op 18 mei 1993 in werking trad. Hierdoor is Vlaanderen, in de mate dat het bevoegd zou zijn voor verbintenissen in dit dubbelbelastingverdrag, eertijds rechtsopvolger van de federale overheid geworden. De twee protocollen tot wijziging en aanvulling van het oorspronkelijke verdrag, daarentegen, werden niet voor 18 mei 1993 geratificeerd door de federale overheid. Bijgevolg is de Vlaamse overheid, wat zijn bevoegdheden als gewest en/of gemeenschap betreft, in deze twee protocollen geen rechtsopvolger geworden van de federale overheid.

## **II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING**

### **1. Het protocol van 1999**

Artikel 1 moderniseert de lijst van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. Voor België wordt het DBV via dit protocol van toepassing op de traditionele inkom-

stenbelastingen, met inbegrip van de voorheffingen, de opcentiemen en de aanvullende belastingen op de personenbelasting.

Artikel 2 wijzigt de omschrijving van België en Denemarken en de definitie van ‘bevoegde autoriteit’. Voor België is de directeur-generaal der Directe Belastingen bevoegd. Er werd een nieuwe term toegevoegd, namelijk ‘internationaal verkeer’.

Artikel 3 wijzigt de definitie van ‘verblijfhouder van een overeenkomstsluitende staat’.

Artikel 4 schrapt een paragraaf in artikel 7 inzake winsten van ondernemingen.

Artikel 5 vervangt een paragraaf in artikel 8 over de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer.

Artikel 6 past de bepalingen met betrekking tot de belastingregeling voor dividenden aan aan de EG-richtlijn betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen. De definitie van ‘dividenden’ werd gewijzigd om de verdragspartijen in staat te stellen hun maatregelen tegen ‘onderkapitalisatie’ toe te passen.

Artikel 7 wijzigt artikel 11 over renten. Het maximumtarief van de bronbelasting in de staat waaruit de rente afkomstig is, wordt vastgesteld op 10% van het brutobedrag van de rente.

Artikel 8 wijzigt in artikel 13 (vermogenswinsten) de paragraaf over winsten uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen of winsten verkregen uit de vervreemding van schepen, luchtvaartuigen, sleepboten of duwboten die worden gebruikt in verband met werkzaamheden buitengaats.

Artikel 9 brengt artikel 16 (vennootschapsleiding) in overeenstemming met de clausules die in door België gesloten overeenkomsten zijn vastgelegd.

Artikel 10 bevat een bepaling met betrekking tot particuliere pensioenen die afwijkt van de normale regeling van het OESO-modelverdrag. Er werd ook een bepaling opgenomen waardoor de bronstaat de mogelijkheid krijgt belastingen te heffen van de pensioenen en uitkeringen die worden betaald aan vroegere inwoners van die staat en die zijn gevormd door premies die voor de belastingheffing in die staat aftrekbaar waren of er niet als belastbare inkomsten worden beschouwd.

Artikel 11 voegt een nieuw artikel 20bis toe dat handelt over werkzaamheden buitengaats in verband met de exploratie of exploitatie van koolwaterstoffen.

Artikel 12 vervangt in artikel 22 (belastingheffing naar het vermogen) de paragraaf over het belasten van schepen, luchtvaartuigen en boten die worden gebruikt in verband met werkzaamheden buitengaats.

Artikel 13 moderniseert de regels die van toepassing zijn met het oog op het vermijden van dubbele belasting.

Artikel 14 zorgt voor de aanpassing van enkele bepalingen om het artikel over non-discriminatie (artikel 24) meer in overeenstemming te brengen met de bepalingen van andere door België gesloten DBV's.

Artikel 15 schrapt paragraaf 1 van artikel 28 die stelt dat de verdragsbepalingen in geen enkel geval de fiscale voorrechten aantasten van leden van diplomatieke zendingen of consulaire posten.

Artikel 16 regelt de inwerkingtreding en de toepassing van het protocol.

## **2. Het protocol van 2009 tot wijziging van de overeenkomst van 1969, zoals gewijzigd en aangevuld door het protocol van 1999**

Het protocol telt drie artikelen.

Artikel 1 wijzigt artikel 26 van de overeenkomst dat handelt over de uitwisseling van inlichtingen.

Paragraaf 1 voorziet de uitwisseling van inlichtingen die waarschijnlijk relevant zullen zijn voor de toepassing van de bepalingen van de overeenkomst. Deze paragraaf handelt tevens over de inlichtingen die waarschijnlijk relevant zullen zijn voor de toepassing van de binnenlandse wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten of de Deense lokale gemeenschappen. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.

Paragraaf 2 stelt dat de door een staat ontvangen inlichtingen op dezelfde manier geheim worden gehouden als die welke door die staat zijn verkregen onder toepassing van zijn binnenlandse wetgeving. Zij worden enkel ter kennis gebracht van personen en overheden die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de belastingen. Die personen en overheden mogen de informatie enkel gebruiken met het oog op het uitoefenen van hun opdracht, maar zij mogen er wel melding van maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande dit alles mag een staat de ontvangen inlichtingen aanwenden voor andere doeleinden indien zij overeenkomstig de wetgeving van beide verdragspartijen voor die doeleinden mogen worden gebruikt en indien de bevoegde overheid van de aangezochte staat zijn toestemming geeft.

Paragraaf 3 handelt over sommige beperkingen ten gunste van de aangezochte staat bij de uitwisseling van inlichtingen. De aangezochte staat is met name niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die: 1° afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk; 2° die hij volgens zijn wetgeving of in de normale gang van zijn administratieve praktijk niet zou kunnen verkrijgen voor zijn eigen doeleinden; of 3° die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen of in strijd zijn met de openbare orde.

Op grond van paragraaf 4 moet de aangezochte staat de middelen aanwenden waarover hij inzake het inwinnen van inlichtingen beschikt, zelfs als die inlichtingen enkel van nut zijn voor de andere staat. Een verdragspartij mag de beperkingen waarin paragraaf 3 voorziet, in geen geval aldus uitleggen dat zij kan weigeren inlichtingen te verstrekken omdat zij er geen binnenlands belang bij heeft. Die paragraaf brengt voor België geen nieuwe verplichtingen mee want, zoals dat het geval is voor de meeste OESO-lidstaten, was de Belgische praktijk reeds in overeenstemming met die regels.

Paragraaf 5 maakt de uitwisseling van welbepaalde inlichtingen, meer bepaald bankgegevens, mogelijk, zelfs wanneer de belastingwetgeving of de administratieve praktijk van een overeenkomstsluitende staat niet toestaat dat bewuste inlichtingen worden ingewonnen en verstrekt. De eerste zin van die paragraaf stemt overeen met paragraaf 5 van artikel 26 van het OESO-model. De tweede zin bepaalt overigens dat de belastingadministratie van de aangezochte staat, teneinde de gevraagde inlichtingen te kunnen meedelen, de bevoegdheid heeft om inlichtingen te verkrijgen en om een onderzoek in te stellen of om derden of belastingplichtigen te verhoren, en dit niettegenstaande elke andersluidende bepaling in zijn binnenlandse belastingwetgeving. De Belgische belastingadministratie mag de bankgegevens die zij ten behoeve van de Deense autoriteiten heeft verkregen, niet

gebruiken voor haar eigen doeleinden en ze mag ook geen belasting vestigen op basis van die inlichtingen in strijd met het binnenlands recht. De overeenkomst wijkt immers enkel van het binnenlands recht af voor zover zulks nodig is voor het verwerven van inlichtingen ten behoeve van de Deense autoriteiten. De bevoegde Belgische overheid is daarentegen in de mogelijkheid om inlichtingen te verkrijgen die in het bezit zijn van in Denemarken gevestigde bankinstellingen om een belastingplichtige aan de Belgische belasting te onderwerpen.

Bij de nieuwe tekst van paragraaf 5 zijn twee terminologische opmerkingen vereist. In de Nederlandstalige tekstversie is sprake van “een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van (...) zaakwaarnemer”, wat niet helemaal overeenstemt met de Franse verdragstekst waarin men spreekt van “une personne agissant en tant {que} (...) fiduciaire”. De term ‘zaakwaarnemer’ moet men ruim begrijpen als ‘beheerder’ of ‘trustee’. Verder in dezelfde paragraaf van de Nederlandstalige tekst moet men de woordengroep “eigen-domsbelangen in een persoon” lezen als “eigendomsrechten van een persoon” (de Franse tekstversie luidt correct “droits de propriété d’une personne”).

Artikel 2 bepaalt dat het protocol in werking treedt op de datum van de laatste kennisgeving waarbij de ene partij aan de andere partij meldt dat haar interne procedure is beëindigd. De bepalingen van het protocol zijn van toepassing voor de belastbare tijdperken die beginnen op of na 1 januari 2010.

Artikel 3 stelt dat het protocol een integrerend deel vormt van de overeenkomst. Het zal in werking en van toepassing blijven zolang de overeenkomst zelf van kracht of van toepassing blijft.

Het protocol werd opgemaakt in het Engels, het Frans, het Nederlands en het Deens. In geval van verschil tussen de teksten is de Engelse versie doorslaggevend. Bijgevolg wordt ook de Engelse tekst voorgelegd aan de leden van het Vlaams Parlement.

### **III. PROCEDUREVERLOOP**

#### **1. Ondertekening en gemengde aard van het protocol**

De ondertekening van het protocol vond plaats in Brussel op 7 juli 2009.

In zijn advies van 25 maart 2010 op vraag van de federale minister van Buitenlandse Zaken stelde de Raad van State, afdeling Wetgeving, dat het protocol een gemengd karakter heeft. Volgens de Raad van State behoren tot de ‘belastingen van elke soort en benaming’ ook de belastingen die worden geheven door de gemeenschappen en de gewesten op basis van de fiscale autonomie die hen wordt verleend bij artikel 170, §2, van de Grondwet.

Tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter vast. Zowel de federale staat als de gewesten en de gemeenschappen worden bevoegd geacht, aangezien alle belastingen die zij heffen nu of later onder het protocol vallen.

Ingevolge de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag aan hen. In een brief van 20 januari 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

Op 9 februari 2011 vroeg de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën of de Deense overheid zich akkoord kon verklaren met de interpretatie van de Raad van State over het gemengde karakter van het protocol. In dat geval moet, zodra het protocol in werking is getreden, deze uitbreidende interpretatie worden geformaliseerd door een nieuwe overeenkomst tussen de bevoegde overheden, overeenkomstig artikel 25 van de overeenkomst van 1969, zoals gewijzigd. Op 16 februari 2011 antwoordde de deputy permanent secretary van het Deense Skatteministeriet dat Denemarken akkoord kan gaan met de interpretatie en het voorstel.

Aangezien de Vlaamse Regering van mening is dat het protocol van 1999 op zichzelf een gemengd verdrag naar intern recht uitmaakt, acht zij het nodig dat het Vlaams Parlement niet enkel zijn instemming verleent aan het protocol van 2009, maar ook aan het protocol van 1999.

Vermits de bepalingen van die protocollen zijn bestemd om te worden geïntegreerd in het dubbelbelastingverdrag, en deze bepalingen bovendien niet los van de andere verdragsbepalingen kunnen worden gelezen, heeft het geen zin enkel met die protocollen in te stemmen. Bijgevolg wordt instemming verleend met de overeenkomst van 1969, zoals gewijzigd door de protocollen van 1999 en 2009, met het protocol van 1999 tot wijziging en aanvulling van de overeenkomst en met het protocol van 2009 tot wijziging van de overeenkomst, zoals gewijzigd.

## **2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)**

De SARiV verwijst in het advies dat hij op 9 juli 2012 uitbracht over de dubbelbelastingverdragen tussen België en respectievelijk Denemarken, San Marino, Noorwegen, Oostenrijk, Finland, IJsland, Malta, de Tsjechische Republiek en Griekenland (advies 2012/15) naar eerder uitgebrachte adviezen over gelijkaardige verdragen. De Raad beperkt zich tot een aantal aandachtspunten met betrekking tot de inhoud van de voorliggende overeenkomsten en in het bijzonder de doorvertaling naar Vlaanderen.

De SARiV is van mening dat het dubbelbelastingverdrag met Denemarken van 1969, het protocol tot wijziging van 1999 en het tweede protocol tot wijziging van 2009, geen afzonderlijke toepassing vinden en daarom samen moeten worden goedgekeurd.

Verder wijst de Raad op het feit dat deze overeenkomsten worden aangevuld met briefwisseling waardoor de overeenkomsten door beide partijen ook van toepassing worden verklaard op de deelstaten. De Raad wijst ook op het feit dat de Deense overheid suggereert dat nog verdere afspraken moeten worden gemaakt om dit te formaliseren, maar dat hieromtrent nog geen bijkomende informatie in het dossier aanwezig was.

Verder stelt de adviesraad dat zowel de procedure van protocollen, aanvullende briefwisseling als sommige aandachtspunten – zoals onder meer de wijze waarop bepaalde termen uit het Frans werden vertaald – in het verleden reeds onderwerp uitmaakten van opmerkingen van de Raad (bijvoorbeeld advies 2012/2 over de buurlanden), die hij niet zal herenemen.

Vervolgens beveelt de Raad de Vlaamse Regering aan om, gelet op de toenemende fiscale autonomie van de Belgische deelstaten, de Europese en internationale (voornamelijk de OESO) ontwikkelingen op het vlak van fiscaliteit beleidsmatig nauwgezet te volgen. De Raad wil, gelet op zijn opdracht inzake ontwikkelingssamenwerking, de Vlaamse Regering ten slotte attent maken op een nieuw initiatief van de OESO dat de koppeling maakt tussen ontwikkelingssamenwerking en fiscaliteit. Mogelijk biedt dit domein ook kansen voor samenwerking en uitwisseling van ervaringen, nu Vlaanderen zelf zijn eigen belastingadministratie recent heeft uitgebouwd en deze ervaringen mogelijk kan delen met zijn partnerlanden in het Zuiden.

De Vlaamse Regering neemt akte van deze opmerkingen van de SARiV en stelt vast dat de adviesraad zich akkoord verklaart met het voorontwerp van decreet.

De Vlaamse Regering reageert als volgt op dit advies.

Artikel 2 van het ontwerp van decreet werd aangepast zodat er enkel wordt ingestemd met het oorspronkelijke verdrag, zoals gewijzigd door beide protocollen en met het tweede protocol van 2009.

Het uitblijven van een formeel akkoord tussen de verdragspartijen over de uitbreiding van het toepassingsgebied tot de belastingen van de Belgische deelstaten belet niet dat er parlementaire instemming wordt gevraagd en gegeven voor voorliggende akten. Voorliggende akten worden ingevolge artikel 1 van het instemmingsdecreet immers al beschouwd als een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid. Deze visie wordt ondersteund door de beslissing van de Werkgroep Gemengde Verdragen en door de adviezen van de afdeling Wetgeving van de Raad van State. Die laatste heeft in 2010 in adviezen aan de federale overheid ook algemeen gesteld dat het potentieel gemengd karakter van een verdrag, zoals in casu kan worden afgeleid uit de bewoordingen in het protocol van 2009, gelijk staat met het effectief gemengd karakter ervan. Voor Denemarken heeft de supranationale regeling inzake uitwisseling van inlichtingen, zoals neergelegd in de recente Europese richtlijnen 2010/24/EU inzake invorderingsbijstand en 2011/16/EU inzake administratieve samenwerking, overigens toch voorrang op de regeling in (bilaterale) verdragen tussen EU-lidstaten.

Het aandachtspunt van de SARiV over het verband met het ontwikkelingsbeleid wordt door de Vlaamse Regering in overweging genomen.

### **3. Advies van de Raad van State**

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 6 december 2012, met kenmerk 52.375/1, naar aanleiding van het voorontwerp van instemmingsdecreet, volgende opmerkingen.

De Raad van State merkt op dat de nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen (artikel 26 van de voorliggende overeenkomst, zoals gewijzigd door het protocol van 2009) algemeen is en dus niet beperkt wordt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Aangezien het dus om een dubbel gemengd verdrag gaat, kunnen onder ‘bevoegde autoriteit’ verschillende overheden in België worden verstaan. De Raad beveelt daarom aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat enerzijds, de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot welke instantie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en, anderzijds, de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad stelt concreet voor om hierover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

Vervolgens merkt de Raad op dat het instemmingsdecreet aangevuld zou kunnen worden met normatieve bepalingen inzake administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en dwanguitvoering, indien wordt geweigerd mee te werken aan onderzoeksmaatregelen.

De Vlaamse Regering reageert als volgt op dit advies van de Raad van State.

Voor het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen, plegen de Vlaamse overheid, de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten sinds 2011 overleg. Dit heeft ertoe geleid dat twee ontwerpen van samenwerkingsakkoorden al in ruime mate zijn uitgewerkt, het ene samenwerkingsakkoord over het uitwisselen van fiscale inlichtingen en het andere ak-

koord over wederzijdse invorderingsbijstand. Het is de ambitie van de Vlaamse Regering dat beide samenwerkingsakkoorden samen met de gemengde belastingverdragen die nu al zijn ondertekend, in werking zouden treden.

Wat de suggestie van de Raad van State betreft tot aanvulling van het ontwerp van decreet over het sanctioneren van de weigering tot medewerking aan een fiscaal onderzoek, acht de Vlaamse Regering zulke aanvulling overbodig. Navraag leert dat op federaal niveau evenmin strafrechtelijke of administratiefrechtelijke sanctiebepalingen worden opgenomen in de instemmingswetten. De reden hiervoor is dat de belastingadministratie voor het verkrijgen van de nodige informatie in principe gebruikmaakt van de gemene procedure die hiervoor is voorzien in het Wetboek van Inkomstenbelasting (WIB, 1992, hoofdstuk III. Onderzoek en controle, opgenomen in titel VII. Vestiging en invordering van de belastingen). Dit betekent dat bij een gebrek aan, of een gemis van medewerking de belastingadministratie de strafrechtelijke en administratieve sancties kan opleggen die zijn voorzien bij het overtreden van de wettelijke bepalingen ter zake (WIB, 1992, hoofdstuk X. Strafbepalingen, opgenomen in titel VII. Vestiging en invordering van de belastingen), alsook in het Strafwetboek (artikelen 220-224). Dit geldt ook voor de onroerende voorheffing die door het WIB van 1992 wordt geregeld. Voor de eigenlijke gewestbelastingen, die op leegstand bijvoorbeeld, worden in het decreet ter zake enkele sanctiemodaliteiten voorzien, en voor de invorderingsaspecten die niet zijn geregeld, worden de regels van het WIB van 1992 mutatis mutandis steevast van toepassing verklaard. Voor de oneigenlijke gewestbelastingen die de Vlaamse overheid zelf al int, bijvoorbeeld de verkeersbelasting en de belasting op inverterstelling, opgenomen in het Wetboek van de met Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen (WIGB), wordt in artikel 2, WIGB, een aantal sanctiemodaliteiten uit het WIB 1992 van toepassing verklaard.

#### **4. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)**

Het dagelijks bestuur van de SERV besliste tijdens zijn vergadering van 7 november 2012 om geen advies uit te brengen wegens de beperkte sociaal-economische impact voor Vlaanderen. De Raad van de SERV heeft deze beslissing op 12 december 2012 bekrachtigd. De Vlaamse Regering meent dat met deze beslissing is voldaan aan de voorwaarden van het decreet van 7 mei 2004 inzake de SERV.

De minister-president van de Vlaamse Regering,  
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,  
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,  
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS



VOORONTWERP VAN DECREET





**Voorontwerp van decreet houdende instemming met  
1° de overeenkomst tussen België en Denemarken  
tot het vermijden van dubbele belasting en  
tot regeling van sommige andere aangelegenheden  
inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,  
ondertekend te Brussel op 16 oktober 1969, zoals gewijzigd en aangevuld  
door de protocollen van 27 september 1999 en 7 juli 2009,  
2° het protocol tot wijziging van de overeenkomst, vermeld onder 1°,  
ondertekend te Kopenhagen op 27 september 1999,  
3° het protocol tot wijziging van de overeenkomst, vermeld onder 1°,  
zoals gewijzigd, ondertekend te Brussel op 7 juli 2009**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

**Artikel 1.** Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

**Art. 2.** Zullen volkomen gevolg hebben:

1° de overeenkomst tussen België en Denemarken tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 16 oktober 1969, zoals gewijzigd en aangevuld door het protocol, ondertekend te Kopenhagen op 27 september 1999, en door het protocol, ondertekend te Brussel op 7 juli 2009;

2° het protocol, ondertekend te Kopenhagen op 27 september 1999, tot wijziging en aanvulling van de overeenkomst tussen België en Denemarken tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 16 oktober 1969;

3° het protocol, ondertekend te Brussel op 7 juli 2009, tot wijziging van de overeenkomst tussen België en Denemarken tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 16 oktober 1969, zoals gewijzigd en aangevuld door het op 27 september 1999 te Kopenhagen ondertekende protocol.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,  
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,  
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,  
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD  
INTERNATIONAAL VLAANDEREN





**ADVIES OVER DIVERSE  
DUBBELBELASTINGVERDRAGEN MET  
EUROPESE LANDEN**

**Advies 2012/15**

**9 juli 2012**

**INHOUD**

|     |                                                                  |    |
|-----|------------------------------------------------------------------|----|
| 1.  | Inleiding .....                                                  | 23 |
| 2.  | Denemarken .....                                                 | 23 |
| 3.  | San Marino .....                                                 | 23 |
| 4.  | Noorwegen .....                                                  | 24 |
| 5.  | Oostenrijk .....                                                 | 24 |
| 6.  | Finland .....                                                    | 24 |
| 7.  | IJsland .....                                                    | 25 |
| 8.  | Malta .....                                                      | 25 |
| 9.  | Tsjechië .....                                                   | 25 |
| 10. | Griekenland .....                                                | 25 |
| 11. | Toekomstige goedkeuring van gelijkaardige overeenkomsten .....   | 26 |
| 12. | Opvolging van de Europese en internationale ontwikkelingen ..... | 26 |
| 13. | Conclusie .....                                                  | 28 |

## 1. INLEIDING

Tijdens haar vergadering van 25 mei 2012 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende instemming met de dubbelbelastingverdragen tussen België en respectievelijk Denemarken, San Marino, Noorwegen, Oostenrijk, Finland, IJsland, Malta, de Tsjechische Republiek en Griekenland. Zij gelastte de minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport het advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: “de Raad”) in te winnen. Na bespreking op zijn vergadering van 26 juni 2012 keurde de Raad dit advies goed.

Zoals vermeld in vorige adviezen, verwijst de Raad voor een schets van het globale kader naar zijn eerdere adviezen over dubbelbelastingverdragen en de problematiek van de uitwisseling van informatie inzake belastingaangelegenheden.<sup>1</sup> Hij beperkt zich in het onderhavige advies tot het formuleren van enkele aandachtspunten m.b.t. de inhoud van de voorliggende overeenkomsten en in het bijzonder de doorvertaling naar Vlaanderen en een beleidsaanbeveling voor de opvolging van het internationaal kader voor dit beleidsveld.

## 2. DENEMARKEN

De voorliggende overeenkomsten met Denemarken betreffen een klassiek dubbelbelastingverdrag van 1969, aangevuld door een protocol tot wijziging van 1999 – in het bijzonder voor “*offshore*”-activiteiten - en een tweede protocol tot wijziging van 2009, waarmee de overeenkomsten in overeenstemming worden gebracht met de OESO-vereisten over o.m. het ontsluiten van het bankgeheim.<sup>2</sup> Deze overeenkomsten vinden geen afzonderlijke toepassing van elkaar en moeten daarom samen worden goedgekeurd. Zij worden aangevuld met briefwisseling waardoor deze overeenkomsten door beide partijen ook van toepassing worden verklaard op de deelstaten, maar de Deense overheid suggereert dat hiertoe nog verdere afspraken moeten worden gemaakt om dit te formaliseren. Hierover vond de Raad geen bijkomende informatie in het dossier. Zowel de procedure van protocollen, aanvullende briefwisseling als sommige aandachtspunten – zoals o.m. de wijze waarop bepaalde termen uit het Frans werden vertaald - maakten in het verleden reeds onderwerp uit van opmerkingen van de Raad, die hij niet zal hernemen.<sup>3</sup>

## 3. SAN MARINO

De voorliggende overeenkomsten met de Republiek San Marino betreffen een klassiek dubbelbelastingverdrag van 2005, aangevuld door een protocol van 2009 dat betrekking heeft op het uitwisselen van bankgegevens, aangevuld door de standaardbriefwisseling waardoor beide overeenkomsten ook van toepassing worden verklaard op de deelstaten. De Memorie van Toelichting onderlijnt dat San Marino sedert 1998 niet meer voorkomt op de lijst van belastingparadijzen. De Raad heeft in vorige adviezen reeds opmerkingen geformuleerd over

<sup>1</sup> SARiV, *Advies over het verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden en bijlage A, B en C en Protocol tot wijziging van het Verdrag*, Advies 2012/1, 9 februari 2012; SARiV, *Advies over de ontwerpen van decreet tot instemming met de wijzigingen van de verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, tussen België en respectievelijk Duitsland (2010), Frankrijk (2009), Luxemburg (2009), Nederland (2009) en het Verenigd Koninkrijk (2009)*, Advies 2012/2, 9 februari 2012.

<sup>2</sup> Artikel 21, Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden, 25 januari 1988. Zie SARiV, Advies 2012/1, o.c.

<sup>3</sup> SARiV, Advies 2012/2, o.c.

bepaalde onderwerpen zoals de termen “bevoegde overheid” e.d.<sup>4</sup> Hij heeft geen verdere opmerkingen bij deze overeenkomsten.

#### 4. NOORWEGEN

De voorliggende overeenkomsten met Noorwegen betreffen een dubbelbelastingverdrag van 1988 - ter vervanging en aanvulling van een verdrag uit 1967 om tegemoet te komen aan een aantal bilaterale afspraken tussen ons land en Noorwegen over het vervoer van aardgas tussen Noorwegen en Zeebrugge - en een regeling voor “offshore”-activiteiten, aangevuld door een protocol van 2009 om de overeenkomst in overeenstemming te brengen met geldende internationale afspraken over de opheffing van het bankgeheim, evenals de standaardbriefwisseling waardoor deze beide overeenkomsten ook van toepassing zijn op de deelstaten. De Raad heeft hierbij geen opmerkingen.

#### 5. OOSTENRIJK

De voorliggende overeenkomsten met Oostenrijk betreffen een klassiek dubbelbelastingverdrag van 1971 en een protocol van 2009 om de overeenkomst in overeenstemming te brengen met geldende internationale afspraken over de opheffing van het bankgeheim, evenals een aanvullend protocol. In dit aanvullend protocol worden afspraken vastgelegd waarin wordt verduidelijkt dat de relevantie van het verzoek om inlichtingen moet aangetoond worden en dat het hengelen (“*fishing expeditions*”) naar inlichtingen niet wordt gedekt door de overeenkomst. Daarnaast is de standaardbriefwisseling toegevoegd van de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën waardoor deze overeenkomsten ook van toepassing worden verklaard op de deelstaten. De Raad kan net zoals hij vroeger reeds heeft vastgesteld voor Duitsland<sup>5</sup>, opmerken dat ook in de overeenkomst met Oostenrijk de deelstaten eigenlijk over het hoofd werden gezien door de federale overheid en initieel buiten de werkingssfeer van deze overeenkomst werden gehouden, hoewel ook Oostenrijk een federaal land is. Via briefwisseling werd dit rechtgezet, doch van Oostenrijkse zijde is enkel een ambtelijk mailbericht toegevoegd aan de documenten, waarin wordt aangekondigd dat ze bereid zijn de uitbreiding van de toepassing van deze overeenkomst naar de regionale en lokale overheden nog te officialiseren. Hoewel dit bericht van meer dan een jaar geleden dateert, kon de Raad op basis van de voorliggende stukken niet nagaan of dit intussen is gebeurd.

#### 6. FINLAND

De voorliggende overeenkomsten met Finland betreffen een klassiek dubbelbelastingverdrag van 1976 en twee aanvullende protocollen. In het eerste aanvullend protocol van 1991 werden nog een aantal bijkomende afspraken gemaakt in verband met dividenden, zitpenningen, presentiegelden, pensioenen en lijfrenten, evenals nieuwe bepalingen inzake het vermijden van dubbele belasting. Het tweede aanvullend protocol van 2009 dient om de overeenkomst in overeenstemming te brengen met geldende internationale afspraken over de opheffing van het bankgeheim. Bij deze overeenkomst is ook briefwisseling gevoegd waarin de FOD Financiën de Finse partij verzoekt om de overeenkomst, overeenkomstig het advies van de Raad van State, uit te breiden tot de fiscale bevoegdheden van de deelstaten. De Finse partij heeft hierop positief geantwoord met een verbale nota van 3 maart 2011, doch daarin wordt voorgesteld dat tussen de bevoegde instanties een akkoord wordt opgesteld over de precieze interpretatie van de “bevoegde overheden” vooraleer de

---

<sup>4</sup> *Ibid.*

<sup>5</sup> SARiV, Advies 2012/2, o.c.

overeenkomst in werking te laten treden. De Raad heeft echter in het dossier geen informatie gevonden dat één jaar later hieraan reeds uitvoering is gegeven.

## 7. IJSLAND

De overeenkomst tot het vermijden van dubbelbelasting met IJsland dateert van 2000 en werd aangevuld door een protocol dat er een integrerend deel van uitmaakt, waarin een aantal interpretaties werden opgenomen over de toepassing van een aantal verdragsartikelen. Daarnaast ligt een aanvullend protocol voor van 2009 om de overeenkomst in overeenstemming te brengen met geldende internationale afspraken over de opheffing van het bankgeheim. Deze overeenkomsten worden eveneens aangevuld door briefwisseling tussen de partijen om deze overeenkomst ook van toepassing te maken op de Belgische deelstaten, waarmee de IJslandse partij heeft ingestemd en voorstelt dit te regelen bij het van kracht worden van de overeenkomst. De Raad heeft hierbij geen bijzondere opmerkingen.

## 8. MALTA

De eerste overeenkomst met Malta dateert van 1974. In 1993 werd een aanvullende overeenkomst gesloten en in 2010 werd een aanvullend protocol ondertekend om de overeenkomst in overeenstemming te brengen met geldende internationale afspraken over de opheffing van het bankgeheim. Daarnaast werd de briefwisseling toegevoegd aan het dossier waarmee de toepassing van de overeenkomst en de protocollen wordt uitgebreid tot de deelstaten. De Maltese overheid heeft hiermee ingestemd. De Raad heeft hierbij geen bijzondere opmerkingen.

## 9. TSJECHIË

De voorliggende overeenkomsten met de Tsjechische Republiek betreffen een klassiek dubbelbelastingverdrag van 1996, ter vervanging van de vroegere overeenkomst uit 1975 die werd gesloten met de Tsecho-Slowaakse Socialistische Republiek, aangevuld door een protocol - dat eveneens in 1996 werd ondertekend en waarin een aantal aanvullende afspraken werden vastgelegd over de toepassing van bepaalde artikelen - en daarnaast een protocol van 2010 om de overeenkomst in overeenstemming te brengen met geldende internationale afspraken over de opheffing van het bankgeheim. Het eerste lid van artikel 2 van de overeenkomst verklaart deze laatste ook van toepassing op *“de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan”*. Bij deze overeenkomst is dan ook geen bijkomende briefwisseling gevoegd om deze overeenkomst uitdrukkelijk ook van toepassing te verklaren op de deelstaten, zoals dat voor alle andere landen wel gebeurde naar aanleiding van het advies van de Raad van State over de goedkeuring van dubbelbelastingverdragen. De Raad rekent erop dat de Vlaamse Regering erop zal toezien dat de nodige afspraken worden gemaakt met de federale overheid, in het kader van een samenwerkingsakkoord over deze materie, over de wijze waarop de Tsjechische Republiek en andere verdragspartners worden geïnformeerd over de fiscale bevoegdheden van Vlaanderen.

## 10. GRIEKENLAND

De voorliggende overeenkomsten met de Helleense Republiek betreffen een klassiek dubbelbelastingverdrag van 2004 en een protocol van 2010 om de overeenkomst in

overeenstemming te brengen met geldende internationale afspraken over de opheffing van het bankgeheim. Daarnaast is er briefwisseling toegevoegd die de overeenkomsten toepasselijk verklaart op de deelstaten. Deze briefwisseling roept echter vragen op bij de Raad over de wijze waarop de FOD Financiën deze zaak heeft gecommuniceerd aan de Griekse overheid. In een eerste brief van 9 maart 2011 verzoekt de FOD Financiën de Griekse overheid, verwijzend naar het advies van de Raad van State, om de overeenkomsten ook van toepassing te verklaren op de deelstaten. Dit wordt hernomen in een tweede schrijven van 14 juni 2011, waarin het Belgisch verzoek nog eens wordt toegelicht. Het Griekse antwoord van 4 november 2011 verwijst echter naar correspondentie van de FOD Financiën aan hun Griekse collega's van april 2009 (voorafgaand aan het advies van de Raad van State), maar ook van 15 juni 2011 – d.w.z. na de datum van de twee brieven gericht aan de Griekse overheid – waarin volgens de Griekse brief het tegengestelde werd beweerd (*"explicitly stating the contrary"*). Deze wijze van communiceren over de toepassing van de dubbelbelastingovereenkomst op de Belgische deelstaten, roept vragen op. Daar de correspondentie waarnaar de Griekse brief verwijst niet is toegevoegd aan het dossier, kan de Raad dit niet verder onderzoeken. Hij stelt derhalve voor dat de Vlaamse overheid toeziet op een correcte toepassing van de gemaakte afspraken.

## 11. TOEKOMSTIGE GOEDKEURING VAN GELIJKAARDIGE OVEREENKOMSTEN

Tijdens zijn plenaire vergadering van 17 april 2012 formuleerde de Raad de bedenking dat, gelet op de grote hoeveelheid voorontwerpen van decreet ter instemming met dubbelbelastingverdragen die hem ter advisering worden voorgelegd, het gegeven dat deze verdragen onderling vele gelijkenissen vertonen en een beperkte impact op Vlaanderen hebben, en in acht genomen de personeelsbeperkingen van zijn secretariaat, hij zich voor de toekomst genoodzaakt zal zien zich in zijn adviezen tot een aantal bondige opmerkingen m.b.t. tot dit soort voorontwerpen van decreet te beperken. In zijn vorige adviezen m.b.t. dubbelbelastingverdragen heeft de Raad immers zijn belangrijkste opmerkingen reeds geformuleerd<sup>6</sup>.

## 12. OPVOLGING VAN DE EUROPESE EN INTERNATIONALE ONTWIKKELINGEN

De Raad beveelt de Vlaamse Regering aan om, gelet op de toenemende fiscale autonomie van de Belgische deelstaten, de Europese en internationale ontwikkelingen op het vlak van fiscaliteit beleidsmatig nauwgezet op te volgen. Zowel binnen de EU als op globaal vlak dienen zich interessante evoluties aan. Gelet op de toenemende financieel-economische integratie van de EU, zal de nood om ook op fiscaal vlak tot nadere afstemming te komen tussen de lidstaten zich steeds meer laten voelen. Slechts twee recente voorbeelden in dit verband: in het Europees Parlement werd op 18 april 2012 in plenaire zitting gedebatteerd over de inspanningen om fiscale fraude en fiscale vlucht te bestrijden.<sup>7</sup> De Europese Commissie lanceerde op 27 juni 2012 haar mededeling om de strijd tegen fiscale fraude te versterken.<sup>8</sup> In haar voorstellen ontwikkelt de Europese Commissie 3 actielijnen: het verbeteren van de inning op nationaal niveau, de bevordering van de samenwerking tussen de nationale belastingdiensten en een wortel (voor de belastingparadijzen die bereid zijn hun

<sup>6</sup> Zie *supra*, voetnoot 1.

<sup>7</sup> RAAD VAN DE EUROPESE UNIE, *Appel à des solutions concrètes permettant de lutter contre la fraude et l'évasion fiscales. Déclarations du Conseil et de la Commission*, 8948/12, PE 162 FISC 56, 19 april 2012.

<sup>8</sup> EUROPESE COMMISSIE, *Communication from the Commission to the Council on concrete ways to reinforce the fight against tax fraud and tax evasion including in relation to third countries*, COM(2012)351, 27 juni 2012.

systeem aan te passen) en stok (voor de belastingparadijzen die niet willen samenwerken) beleid ten aanzien van derde landen.<sup>9</sup> De Europese Commissie kondigt verder nog een aantal toekomstige initiatieven aan, waarbij o.m. het introduceren van een uniek fiscaal identificatienummer voor alle EU-burgers ook implicaties zal hebben voor werking van de Vlaamse belastingdienst. Er is bovendien ook de steeds belangrijkere rechtspraak van het Europees Hof van Justitie inzake de impact van het EU-recht op de inkomstenbelastingen van de lidstaten.

Ook de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (hierna: "OESO") verhoogt op vraag van de G20 zijn inspanningen om belastingontwijking te ontraden. Het *Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes* van de OESO houdt de inspanningen van landen tegen het licht en stelt peer reviews op en maakt deze ook publiek.<sup>10</sup> Zoals de Raad reeds opmerkte in zijn Advies 2012/02 komt België later dit jaar aan de beurt voor een OESO-doorlichting.

De Raad wil, gelet op zijn opdracht inzake ontwikkelingssamenwerking, de Vlaamse Regering ten slotte attent maken op een nieuw initiatief van de OESO dat de koppeling maakt tussen ontwikkelingssamenwerking en fiscaliteit. De OESO lanceerde op 10 mei 2012 het concept van "Belastinginspecteurs zonder grenzen"<sup>11</sup> om de autoriteiten in ontwikkelingslanden bij te staan bij het uitbouwen van hun fiscale systemen om een voldoende inkomensbasis te ontwikkelen en belastingontwijking tegen te gaan. Zuid-Afrika ondersteunde dit initiatief. Mogelijk biedt dit domein ook kansen voor samenwerking en uitwisseling van ervaringen, nu Vlaanderen zelf recent zijn eigen belastingadministratie heeft uitgebouwd en deze ervaringen mogelijk kan delen met zijn partnerlanden in het Zuiden.

---

<sup>9</sup> T. VERHOOSEL, "Combating tax fraud and evasion: Exec prepares action plan" in *Europolitics*, 28.06.2012, Nr. 4453, p. 5.

<sup>10</sup> OESO, *Tax evasion: Pressure to end tax evasion grows as the Global Forum publishes new reviews*.  
[http://www.oecd.org/documentprint/0,3455,en\\_21571361\\_44315115\\_50070740\\_1\\_1\\_1\\_1,00.html](http://www.oecd.org/documentprint/0,3455,en_21571361_44315115_50070740_1_1_1_1,00.html)

<sup>11</sup> OESO, *Tax: OECD launches Tax Inspectors without Borders*.  
[http://www.oecd.org/document/44/0,3746,en\\_2649\\_37427\\_50293932\\_1\\_1\\_1\\_37427,00.html](http://www.oecd.org/document/44/0,3746,en_2649_37427_50293932_1_1_1_37427,00.html)

### 13. CONCLUSIE

De Raad gaat akkoord met de voorliggende voorontwerpen van instemmingsdecreten. Hij formuleert bij een aantal overeenkomsten een opmerking over de wijze waarop de doorvertaling naar de fiscale bevoegdheden van Vlaanderen wordt vormgegeven, omdat uit de begeleidende briefwisseling bij de stukken niet altijd blijkt dat hiertoe al de nodige stappen zijn gezet. Daarnaast formuleert hij een aanbeveling aan de Vlaamse Regering om de internationale ontwikkelingen, in het bijzonder binnen de EU en de OESO, op het vlak van fiscaliteit nauwgezet op te volgen, omdat die ook een impact hebben op de Vlaamse fiscale bevoegdheden.

Namens de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen,

Hoogachtend,

*(getekend)*

Prof. Dr. Jan Wouters  
Voorzitter SARiV

*(getekend)*

Freddy Evens  
Secretaris SARiV

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN





De heer Philippe Muyters  
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke  
Ordering en Sport  
Phoenixgebouw  
Koning Albert II-laan 19  
1210 Brussel

contactpersoon  
Joris Bastiaensen  
jbastiaensen@serv.be

ons kenmerk  
SERV\_BR\_20121107\_DBV-TIEA\_jbit

Brussel  
7 november 2012

### Adviesvragen over dubbelbelastingverdragen en TIEA's

Mijnheer de Minister,

De voorbije maanden werd de SERV om advies gevraagd over achttien dubbelbelastingverdragen (DBV) en twaalf akkoorden inzake de uitwisseling van gegevens met betrekking tot belastingaangelegenheden (TIEA). De komende maanden worden bovendien nog tal van dergelijke adviesvragen verwacht.

Fiscaliteit is voor de sociale partners een belangrijk thema. De SERV neemt zijn opdracht op dit domein dan ook zeer ernstig. Toch wil de SERV afzien van verdere advisering over de DBV's en TIEA's. De reden hiervoor is dat het gaat om internationale overeenkomsten die pas in een laat stadium van de procedure ter advisering worden voorgelegd. De onderhandelingen over de overeenkomst werden reeds beëindigd, zodat een eventueel SERV-advies nog weinig impact heeft. Wel kan de SERV, indien hij dit wenselijk acht, op elk moment op eigen initiatief een advies uitbrengen, ook als het over internationale overeenkomsten gaat, en dit conform het SERV-decreet.

Met dit standpunt is de SERV consequent met de interne lijn die in 2010 nogmaals aan de Vlaamse Regering gecommuniceerd werd, om advisering over internationale verdragen over te laten aan de SARIV.

Hoogachtend,

i.o. E. h

Esther DEMAN  
*Adjunct-administrateur-generaal*

Karel Van Eetvelt  
Voorzitter

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen  
Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be • www.serv.be



De heer Philippe Muyters  
Vlaams minister van Financiën, Begroting,  
Werk, Ruimtelijke Ordening & Sport  
Koning Albert II-laan 19

1210 BRUSSEL

**contactpersoon**  
Joris Bastiaensen  
[jbastiaensen@serv.be](mailto:jbastiaensen@serv.be)

**ons kenmerk**  
SERV\_BR\_20121212\_9DBVs\_5TIEAs\_bekrADV\_jbkv

**Brussel**  
12 december 2012

**Adviesvragen voorontwerpen van decreet tot instemming met**

- DBV's met Denemarken, San Marino, Noorwegen, Oostenrijk, Finland, IJsland, Malta, de Tsjechische Republiek en Griekenland
- TIEA'S met Monserrat, Dominica, Grenada, Antigua & Barbuda en Anguilla.

Mijnheer de Minister,

Op 7 november jl. werd u een antwoord op bovenvermelde adviesvragen onder voorbehoud overgemaakt.

Op zijn bijeenkomst van heden heeft de raad van de SERV dit antwoord bekrachtigd.

Met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans  
administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt  
voorzitter

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen  
Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • F +32 2 217 70 08 • [info@serv.be](mailto:info@serv.be) • [www.serv.be](http://www.serv.be)

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE





# RAAD VAN STATE

## afdeling Wetgeving

advies 52.375/1  
van 6 december 2012

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met  
1° de overeenkomst tussen België en Denemarken tot het  
vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige  
andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en  
naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 16 oktober 1969,  
zoals gewijzigd en aangevuld door de protocollen van  
27 september 1999 en 7 juli 2009,  
2° het protocol tot wijziging van de overeenkomst, vermeld  
onder 1°, ondertekend te Kopenhagen op 27 september 1999,  
3° het protocol tot wijziging van de overeenkomst, vermeld  
onder 1°, zoals gewijzigd, ondertekend te Brussel op 7 juli 2009’

Op 14 november 2012 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen, een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met

- 1° de overeenkomst tussen België en Denemarken tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 16 oktober 1969, zoals gewijzigd en aangevuld door de protocollen van 27 september 1999 en 7 juli 2009,
- 2° het protocol tot wijziging van de overeenkomst, vermeld onder 1°, ondertekend te Kopenhagen op 27 september 1999,
- 3° het protocol tot wijziging van de overeenkomst, vermeld onder 1°, zoals gewijzigd, ondertekend te Brussel op 7 juli 2009’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 6 december 2012. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Lieven DENYS, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Anja SOMERS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 december 2012.

\*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond<sup>1</sup>, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

\*

### STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe instemming te verlenen met de overeenkomst en de protocollen tot wijziging van het dubbelbelastingverdrag met Denemarken.

### ALGEMENE OPMERKINGEN

3. De Werkgroep gemengde verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten ‘over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen’, heeft op 26 oktober 2010 geoordeeld dat de overeenkomst een gemengd verdrag is.<sup>2</sup>

4. Het nieuwe artikel 26, paragraaf 1, van het dubbelbelastingverdrag (artikel I van het protocol) luidt:

(vertaling) “De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of de Deense plaatselijke gemeenschappen, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.”

Artikel 1 van het verdrag omschrijft het personeel toepassingsgebied, namelijk “personen die verblijfhouder zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten”, terwijl artikel 2 de belastingen bepaalt waarop het verdrag van toepassing is. Het gaat om “belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van elk van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan” (paragraaf 1 van het artikel). De bestaande belastingen waarop het verdrag in België van toepassing is, zijn de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, en de belasting der niet-verblijfhouders, telkens “met inbegrip van de voorheffingen en aanvullende voorheffingen,

---

<sup>1</sup> Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

<sup>2</sup> De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep gemengde verdragen, wat bij brieven van 20 januari 2011 is bevestigd.

de opcentiemen op de hierboven vermelde belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting” (paragraaf 3 van het artikel).

De nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen met Denemarken is evenwel algemeen *en is dus niet beperkt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag*. Bovendien kunnen ook inlichtingen worden gevraagd aan een bevoegde autoriteit “zelfs al heeft [die autoriteit] die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden” (nieuw artikel 26, paragraaf 4, van het verdrag). De Staat aan wie de inlichtingen zijn gevraagd, dient gebruik te maken van “de middelen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen” (idem).

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een bevoegde autoriteit van Denemarken.

Uit artikel 3, paragraaf 1, 7°, van het verdrag volgt dat in België onder “bevoegde autoriteit” wordt verstaan “de autoriteit die volgens de nationale wetgeving bevoegd is”. Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, is de bevoegde autoriteit echter niet exclusief de federale overheid, maar kan het ook om een deelstaat gaan.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van Denemarken weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State beveelt dan ook aan daarover een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ te sluiten.<sup>3</sup>

5. De vraag rijst of de nieuwe regeling inzake het uitwisselen van inlichtingen tot administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en tot dwanguitvoering kan leiden wanneer geweigerd wordt mede te werken aan onderzoeksverrichtingen.

---

<sup>3</sup> Vergelijk met artikel 1*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’ en het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 ‘tussen de Federale Staat en de Gewesten betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting’.

Het staat aan de auteur van het ontwerp om zich over deze vraag uit te spreken en om, naargelang van zijn bedoelingen, eventueel het instemmingsdecreet aan te vullen met normatieve bepalingen in die zin.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME



ONTWERP VAN DECREET



## ONTWERP VAN DECREET

## DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

## BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

**Artikel 1.** Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

**Art. 2.** Zullen volkomen gevolg hebben:

- 1° de overeenkomst tussen België en Denemarken tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 16 oktober 1969, zoals gewijzigd en aangevuld door het protocol van 27 september 1999, en door het protocol van 7 juli 2009;
- 2° het protocol, ondertekend te Brussel op 7 juli 2009, tot wijziging van de overeenkomst tussen België en Denemarken tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 16 oktober 1969, zoals gewijzigd en aangevuld door het op 27 september 1999 te Kopenhagen ondertekende protocol.

Brussel, 22 maart 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,  
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,  
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,  
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS



BIJLAGEN:

- Nederlandse tekst van de overeenkomst
- Nederlandse vertaling van het protocol
- Engelse tekst van het protocol



**Overeenkomst tussen België en Denemarken tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 16 oktober 1969.**

**I. Reikwijdte van de overeenkomst.**

***Artikel 1. Personen op wie de overeenkomst van toepassing is.***

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die verblijfhouder zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

***Artikel 2. Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is.***

§ 1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van elk van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.

§ 2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

§ 3. De bestaande belastingen, waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name :

1\* met betrekking tot België :

- a) de personenbelasting;
  - b) de vennootschapsbelasting;
  - c) de rechtspersonenbelasting;
  - d) de belasting der niet-verblijfhouders,
- met inbegrip van de voorheffingen en aanvullende voorheffingen, de opcentiemen op de hierboven vermelde belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting (hierna te noemen "Belgische belasting");

2\* met betrekking tot Denemarken :

- a) de Rijksbelasting op het inkomen;
- b) de inkomstenbelasting van vennootschappen;
- c) de bijdrage voor het volkspensioen;
- d) de belasting op de lonen van zeelieden;
- e) de belasting op bijzonder inkomen;
- f) de gemeentebelasting op het inkomen;
- g) de kerkelijke belasting;
- h) de Rijksbelasting op het vermogen;

- i) de grondbelastingen, met inbegrip van de bij de bron geheven belastingen (hierna te noemen "Deense belasting").

§ 4. De Overeenkomst zal ook van toepassing zijn op elke gelijke of in wezen gelijksoortige belasting, die in de toekomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen wordt geheven. Aan het einde van elk jaar zullen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten elkaar de wijzigingen die in hun onderscheidene belastingwetten zijn aangebracht, mededelen.

## **II. Begripsbepalingen.**

### **Artikel 3. Algemene bepalingen.**

§ 1. In deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist :

1\* betekent het woord "België", in aardrijkskundig-verband gebruikt het grondgebied van het koninkrijk België; in het geval dat in België wettelijke bepalingen in die zin worden getroffen, betekent het ook de zeebodem en de ondergrond van de Noordzee grenzend van de Belgische territoriale zee, waarover België soevereine rechten van onderzoek en ontginning uitoefent; de afbakening van dit gebied zal, in dat geval, in het Koninkrijk Denemarken langs diplomatieke weg worden betekend zodra zij hen worden bepaald ingevolge akkoorden met Frankrijk, Nederland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland;

2\* betekent het woord "Denemarken", in aardrijkskundig verband gebruikt, het Koninkrijk Denemarken, daaronder begrepen elk gebied grenzend aan de Deense territoriale zee, waarin Denemarken volgens zijn wetgeving en overeenkomstig het internationaal recht, rechten van onderzoek en ontginning van natuurlijke hulpbronnen in het continentaal plat mag uitoefenen; het omvat niet de Färö-eilanden en Groenland;

3\* betekenen de uitdrukkingen "een overeenkomstsluitende Staat" en "de andere overeenkomstsluitende Staat", België of Denemarken, al naar het zinsverband vereist;

4\* omvat het woord "persoon" elke natuurlijke persoon, elke vennootschap en elke andere vereniging van personen;

5\* betekent het woord "vennootschap" elke rechtspersoon of elk ander lichaam dat als zodanig in de Staat waarvan het een verblijfhouder is, belastbaar is ter zake van zijn inkomen of van zijn vermogen;

6\* betekenen de uitdrukkingen "onderneming van een overeenkomstsluitende Staat" en "onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat", onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat;

7\* betekent de uitdrukking "bevoegde autoriteit" :

- a) in België, de autoriteit die volgens de nationale wetgeving bevoegd is, en
- b) in Denemarken, de Minister van Financiën of zijn behoorlijk gemachtigde vertegenwoordiger.

§ 2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet anders omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen die het onderwerp van de Overeenkomst uitmaken.

**Artikel 4. Fiscale woonplaats.**

§ 1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat" iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid. Zij omvat ook de vennootschappen naar Belgisch recht -niet zijnde vennootschappen op aandelen- die de aanslag van hun winsten in de personenbelasting hebben gekozen.

§ 2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van paragraaf 1 verblijfhouder van beide overeenkomstsluitende Staten is, gelden de volgende regels :

1\* hij wordt geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft. Indien hij in beide overeenkomstsluitende Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwste zijn (middelpunt van de levensbelangen);

2\* indien niet kan worden bepaald in welke overeenkomstsluitende Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de overeenkomstsluitende Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;

3\* indien hij in beide overeenkomstsluitende Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij onderdaan is;

4\* indien hij onderdaan is van beide overeenkomstsluitende Staten of van geen van beide, zullen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming regelen.

§ 3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van paragraaf 1 verblijfhouder van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt hij geacht verblijfhouder te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

**Artikel 5. Vaste inrichting.**

§ 1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "vaste inrichting" een vaste bedrijfsinrichting waarin de onderneming haar werkzaamheden geheel of gedeeltelijk uitoefent.

§ 2. De uitdrukking "vaste inrichting" omvat in het bijzonder :

- 1\* een plaats waar leiding wordt gegeven;
- 2\* een filiaal;
- 3\* een kantoor;
- 4\* een fabriek;
- 5\* een werkplaats;
- 6\* een mijn, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden geëxploiteerd;
- 7\* de uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden waarvan de duur twaalf maanden overschrijdt.

§ 3. Een vaste inrichting wordt niet aanwezig geacht indien :

1\* gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;

2\* een aan de onderneming toebehorende goederenvoorraad wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;

3\* een aan de onderneming toebehorende goederenvoorraad wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming.

4\* een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inrichtingen in te winnen;

5\* een vaste bedrijfsinrichting ten behoeve van de onderneming wordt aangehouden, uitsluitend voor reclamedoelinden, voor het geven van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek of voor soortgelijke werkzaamheden die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben.

§ 4. Een persoon niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van paragraaf 5 die in een overeenkomstsluitende Staat voor een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat werkzaam is, wordt als een in de eerstbedoelde Staat aanwezige vaste inrichting van de onderneming beschouwd, indien hij in die Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, tenzij zijn werkzaamheden beperkt blijven tot de aankoop van goederen voor de onderneming.

§ 5. Een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze persoon in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

§ 6. Niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 4 en 5, wordt een verzekeringsonderneming van een overeenkomstsluitende Staat beschouwd in de andere Staat een vaste inrichting te hebben zodra zij op het grondgebied van die andere Staat premies int of op dat grondgebied gelegen risico's verzekert door bemiddeling van een in paragraaf 4 bedoelde vertegenwoordiger of van een onafhankelijke vertegenwoordiger die een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht gewoonlijk uitoefent.

§ 7. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die verblijfhouder is van een overeenkomstsluitende Staat, een vennootschap beheerst of door een vennootschap wordt beheerst, die verblijfhouder is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

### **III. Belastingheffing naar het inkomen.**

#### ***Artikel 6. Inkomsten uit onroerende goederen.***

§ 1. Inkomsten uit onroerende goederen zijn belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de goederen zijn gelegen.

§ 2. De uitdrukking "onroerende goederen" heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waarin de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbouwbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen van rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijksdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

§ 3. De bepaling van paragraaf 1 is van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreeks genot, uit de verhuring of verpachting, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

§ 1. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep.

#### **Artikel 7. Winsten van ondernemingen.**

§ 1. Winsten van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent zijn de winsten van de onderneming in de andere Staat belastbaar; maar slechts voor zover zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

§ 2. Onverminderd de toepassing van paragraaf 3 worden, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winsten toegerekend die zij zou kunnen behalen indien zij een onafhankelijke en zelfstandige onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.

§ 3. Bij het bepalen van de winsten van een vaste inrichting worden als aftrek toegelaten normale kosten die zijn gemaakt ten behoeve van die vaste inrichting, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, aldus gemaakt hetzij in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

§ 4. Bij gebrek aan een regelmatige boekhouding of andere afdoende gegevens die het mogelijk maken het bedrag te bepalen van de winsten van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat, die aan haar vaste inrichting, in de andere Staat kunnen worden toegerekend, mag de belasting in die andere Staat volgens diens wetgeving worden gevestigd, onder meer met inachtneming van de normale winsten van soortgelijke ondernemingen van diezelfde Staat die eenzelfde of soortgelijke werkzaamheden uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden. Indien deze methode echter tot dubbele belasting van dezelfde winsten leidt, plegen de bevoegde autoriteiten van beide Staten overleg om de dubbele belasting te vermijden.

§ 5. Geen winsten worden aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.

§ 6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen worden de winsten die aan de vaste inrichting kunnen worden toegerekend, ieder jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om anders te handelen.

§ 7. Wanneer het recht tot belastingheffing van de winsten van een onderneming gedreven door een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen, ingevolge paragraaf 1 aan een van de overeenkomstsluitende Staten wordt toegekend, belet die bepaling die Staat niet gezegde winsten te belasten ten name van de vennoten van die vennootschap.

§ 8. Indien in de winsten inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, beletten de bepalingen van dit artikel niet de toepassing van die andere artikelen voor de belastingheffing van die inkomstenbestanddelen.

#### **Artikel 8. Zee- en luchtscheepvaartondernemingen.**

§ 1. In afwijking van artikel 7, paragrafen 1 tot 7, zijn winsten uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

§ 2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de overeenkomstsluitende Staat waarin de thuishaven van het schip is gelegen of, indien er geen thuishaven is, in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip verblijfhouder is.

§ 3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn mede van toepassing indien een luchtvaartonderneming van een overeenkomstsluitende Staat deelneemt aan een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam.

#### **Artikel 9. Onderling afhankelijke ondernemingen.**

Indien :

1\* een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel aan de financiering van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of

2\* dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel aan de financiering van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, en in het ene of in het andere geval tussen de twee ondernemingen in hun handels- of financiële betrekkingen, voorwaarden zijn aanvaard of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen winsten, welke zonder deze voorwaarden door een van de ondernemingen zouden zijn behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet zijn behaald, worden begrepen in de winsten van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

**Artikel 10. Dividenden.**

§ 1. Dividenden toegekend door een vennootschap die verblijfhouder is van een overeenkomstsluitende Staat aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat, zijn in die andere Staat belastbaar.

§ 2. Die dividenden mogen echter in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden toekent verblijfhouder is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan 15 t.h. van het brutobedrag van die dividenden.

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winsten waaruit de dividenden worden betaald.

§ 3. Het woord "dividenden" betekent in dit artikel inkomsten uit aandelen, genotsaandelén of rechten, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere winstaandelen met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten van andere maatschappelijke delen, die volgens de belastingwetgeving van de Staat, waarvan de uitkerende vennootschap verblijfhouder is, op dezelfde wijze als inkomsten van aandelen worden belast.

Dit woord omvat inkomsten zelfs toegekend in de vorm van interesten die belastbaar zijn als inkomsten van belegde kapitalen van vennoten in andere vennootschappen dan op aandelen, die verblijfhouder van België zijn.

§ 4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de genieter van de dividenden, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden toekent verblijfhouder is, een vaste inrichting heeft waarmee de participatie die de dividenden oplevert wezenlijk is verbonden. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing; zij vormen geen beletsel voor de heffing van de belasting bij de bron op die dividenden volgens de wetgeving van die andere overeenkomstsluitende Staat.

§ 5. Indien een vennootschap die verblijfhouder is van een overeenkomstsluitende Staat winsten of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat op grond van dit feit alleen geen belasting heffen op de dividenden die door die vennootschap worden uitgekeerd, noch de nietuitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een bijkomende belasting, zelfs indien de uitgekeerde dividenden of de nietuitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winsten of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

**Artikel 11. Interest.**

§ 1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en toegekend aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat is in die andere Staat belastbaar.

§ 2. De interest mag echter in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus geheven belasting mag niet hoger zijn dan 15 t.h. van het bedrag van de interest.

§ 3. Het woord "interest" betekent in dit artikel inkomsten van overheidsfondsen, van leningobligaties met of zonder hypothecaire waarborg of recht van deelneming in de winsten, zomede onder voorbehoud van het volgende lid, van schuldvorderingen of deposito's van allerlei aard, alsmede loten van leningen en alle andere opbrengsten die volgens de

belastingwetgeving van de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn, op dezelfde wijze worden belast als inkomsten van geleende of gedeponeerde gelden.

Het omvat niet :

1\* interest die met dividenden wordt gelijkgesteld volgens artikel 10, paragraaf 3, tweede zin;

2\* interest van handelsschuldvorderingen -met inbegrip van vorderingen vertegenwoordigd door handelspapier- wegens termijnbetaling van leveringen van koopwaar, goederen of diensten door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat;

3\* interest van rekeningen-courant of van voorschotten op naam tussen bankondernemingen van beide overeenkomstsluitende Staten;

4\* interest van niet in effecten aan toonder verdeelde gelddeposito's bij bankondernemingen, daaronder begrepen openbare kredietinstellingen.

De in 2\* tot 4\* van vorig lid bedoelde interest is onderworpen aan de regeling van artikel 7 of van artikel 21, naar het geval.

§ 4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing, indien de genietster van de interest, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een vaste inrichting heeft waarmede de schuldvordering of het deposito, die de interest opleveren wezenlijk zijn verbonden. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing; zij vormen geen beletsel voor de heffing van de belastingen bij de bron op die interest volgens de wetgeving van die andere overeenkomstsluitende Staat.

§ 5. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn als de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of een verblijfhouder van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de interest ongeacht of hij verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft ten behoeve waarvan de lening die de interest voortbrengt werd aangegaan en die de last van die interest als zodanig draagt, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de overeenkomstsluitende Staat waarin de vaste inrichting is gelegen.

§ 6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of deponent of tussen hen beiden en derden, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering of het deposito waarvoor hij toegekend is, hoger is dan het bedrag dat zonder zulke een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser of deponent zou zijn overeengekomen, is de tariefbeperking volgens paragraaf 2 slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In een zodanig geval is het daarenboven uitgaande deel van de interest in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is belastbaar volgens de wetgeving van die Staat.

### **Artikel 12. Royalty's.**

§ 1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en toegekend aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die andere Staat belastbaar.

§ 2. Het woord "royalty's" betekent in dit artikel betalingen van elke aard als vergoeding voor het gebruik of voor het recht van gebruik van een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, films daaronder begrepen, van een octrooi, van een fabrieks of handelsmerk, van een ontwerp of model, van een plan, van een geheim recept of werkwijze, dan wel voor het gebruik of voor het recht van gebruik van een nijverheids, handels of wetenschappelijke uitrusting die geen onroerend goed is als bedoeld in artikel 6, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

§ 3. De bepaling van paragraaf 1 is niet van toepassing, indien de genietter van de royalty's, verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een vaste inrichting heeft waarmee het recht of het goed, die de royalty's opleveren, wezenlijk zijn verbonden. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

§ 4. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn als de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of een verblijfhouder van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht hij verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft ten behoeve waarvan de Overeenkomst welke tot de betaling van de royalty's aanleiding geeft werd aangegaan en die de last van de royalty's als zodanig draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de overeenkomstsluitende Staat waarin de vaste inrichting is gelegen.

§ 5. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de genietter of tussen hen beiden en derden, het bedrag van de royalty's, gelet op de prestatie waarvoor zij worden toegekend, hoger is dan het normale bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de genietter zou zijn overeengekomen, is de bepaling van paragraaf 1 slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In een zodanig geval is het daarboven uitgaande deel van de royalty's in de overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn belastbaar volgens de wetgeving van die Staat.

### **Artikel 13. Vermogenswinsten.**

§ 1. Winsten verkregen uit de vervreemding van onroerende goederen, als omschreven in artikel 6, zijn belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin die goederen zijn gelegen.

§ 2. Winsten verkregen uit de vervreemding van roerende goederen deel uitmakende van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, of van roerende goederen behorende tot een vaste basis die een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat in een andere overeenkomstsluitende Staat voor de uitoefening van een vrij beroep tot zijn beschikking heeft, daaronder begrepen winsten verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van de vaste basis, zijn in die andere Staat belastbaar.

Winsten verkregen uit de vervreemding van schepen en luchtvaartuigen geëxploiteerd in internationaal verkeer, alsmede van roerende goederen die voor de exploitatie daarvan worden gebezigd zijn echter slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin de inkomsten uit de exploitatie van die schepen en luchtvaartuigen belastbaar zijn volgens artikel 8.

§ 3. Winsten verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen daaronder begrepen een participatie welk geen deel uitmaakt van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting

als bedoeld in paragraaf 2, lid 1 in een vennootschap op aandelen, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder verblijfhouder is.

#### **Artikel 14. Vrije beroepen.**

§ 1. Inkomsten verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat uit de uitoefening van een vrij beroep of andere zelfstandige werkzaamheden van soortgelijke aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij die verblijfhouder in de andere Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vaste basis beschikt. Indien hij over zulk een vaste basis beschikt, zijn de inkomsten in de andere Staat belastbaar, maar slechts voor zover zij aan die vaste basis kunnen worden toegerekend.

§ 2. De uitdrukking "vrij beroep" omvat onder meer zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en accountants.

#### **Artikel 15. Nietzelfstandige beroepen.**

§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 17, 18, 19 en 20, zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, zijn de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat belastbaar.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1 en onder het aldaar vermelde voorbehoud zijn beloningen verkregen door een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien :

1\* de genieter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in het kalenderjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan;

2\* de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen verblijfhouder van de andere Staat is, en

3\* de last van de beloningen als zodanig niet wordt gedragen door een vaste inrichting of een vaste basis, die de werkgever in de andere Staat heeft.

§ 3. Beloningen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig in internationaal verkeer worden geacht betrekking te hebben op werkzaamheden uitgeoefend in de overeenkomstsluitende Staat, waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen en zijn in die Staat belastbaar.

#### **Artikel 16. Tantièmes.**

§ 1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke uitkeringen door een verblijfhouder van Denemarken verkregen in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of van toezicht van een vennootschap op aandelen, die verblijfhouder is van België, zijn in deze laatste Staat belastbaar.

Deze bepaling is eveneens van toepassing op de beloningen van een gecommanditeerde vennoot van een vennootschap bij wijze van geldschieting op aandelen, verblijfhouder van België.

§ 2. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke uitkeringen, door een verblijfhouder van België verkregen in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of van toezicht of van een ander gelijkaardig orgaan van een vennootschap, die verblijfhouder is van Denemarken, zijn in deze laatste Staat belastbaar.

§ 3. De beloningen die aan een persoon als bedoeld in paragraaf 1 of in paragraaf 2 worden toegekend voor de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden in een vaste inrichting, gelegen in de andere overeenkomstsluitende Staat dan die waarvan de vennootschap verblijfhouder is, zijn in die Staat belastbaar indien zij als dusdanig door die vaste inrichting worden gedragen.

#### **Artikel 17. Artiesten en sportbeoefenaars.**

Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 zijn inkomsten die beroepsartiesten, zoals toneelspelers, film, radio of televisieartiesten en musici, alsmede sportbeoefenaars, als zodanig verkrijgen uit hun persoonlijke werkzaamheden, belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarin die werkzaamheden worden verricht.

#### **Artikel 18. Pensioenen.**

§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen, betaald aan een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking, slechts in die Staat belastbaar.

§ 2. Pensioenen en andere al dan niet periodieke uitkeringen ter uitvoering van de sociale wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat betaald door die Staat, door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, of door een rechtspersoon naar het publiek recht van die Staat, zijn slechts in die Staat belastbaar.

#### **Artikel 19. Openbare beloningen en pensioenen.**

§ 1. Beloningen, daaronder begrepen pensioenen, door een overeenkomstsluitende Staat of door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan, ofwel rechtstreeks ofwel uit door hen in het leven geroepen fondsen betaald ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat staatkundig onderdeel of die plaatselijke gemeenschap daarvan, zijn slechts in die Staat belastbaar.

Deze bepaling is niet van toepassing indien de genietter van die inkomsten onderdaan is van de andere Staat zonder terzelfdertijd onderdaan te zijn van de eerstbedoelde Staat.

§ 2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op beloningen of pensioenen ter zake van diensten verricht in verband met enig handels of nijverheidsbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan.

**Artikel 20. Leraren en studenten, leerlingen of stagiairs.**

§ 1. Hoogleraren en andere leden van het onderwijzend personeel die verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat zijn en tijdelijk in de andere overeenkomstsluitende staat verblijven om aldaar gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar onderwijs te geven of wetenschappelijk onderzoek te verrichten aan een universiteit of een andere onderwijsinrichting of wetenschappelijke instelling zonder winstoogmerken zijn, ter zake van de beloningen die zij daarvoor verkrijgen, slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar.

§ 2. Betalingen die een student, een leerling of een voor een beroep of bedrijf opgeleid wordende persoon, die verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is of vroeger was en die in de andere overeenkomstsluitende Staat verblijft uitsluitend voor zijn studie of opleiding, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die andere Staat niet belastbaar, op voorwaarde dat die betalingen afkomstig zijn uit bronnen buiten die andere Staat.

**Artikel 21. Niet uitdrukkelijk vermelde inkomsten.**

Een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat is in de andere overeenkomstsluitende Staat niet belastbaar ter zake van bestanddelen van zijn inkomen die naar hun aard of hun herkomst niet in de voorgaande artikelen zijn vermeld, indien hij volgens de wetgeving van de eerstbedoelde Staat aldaar belastbaar is ter zake van die bestanddelen van het inkomen.

**IV. Belastingheffing naar het vermogen.****Artikel 22.**

§ 1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen, als omschreven in artikel 6, paragraaf 2, is belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar die goederen zijn gelegen.

§ 2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3, is vermogen bestaande uit roerende zaken die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting van een onderneming, of uit roerende zaken die behoren tot een vaste basis gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep, belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gelegen.

§ 3. In internationaal verkeer geëxploiteerde schepen en luchtvaartuigen, zomede roerende zaken die voor de exploitatie daarvan worden gebezigd, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

§ 4. Alle andere vermogensbestanddelen van een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat daaronder begrepen een deelneming in een onderneming die wordt gedreven door een vennootschap op aandelen zijn slechts in die Staat belastbaar.

**V. Bepalingen tot voorkoming van dubbele belasting.****Artikel 23.**

§ 1. In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze voorkomen :

1\* indien een verblijfhouder van België niet in 2\* en 3\* hierna bedoelde inkomsten ontvangt of vermogensbestanddelen bezit die volgens de bepalingen van de Overeenkomst in Denemarken belastbaar zijn, stelt België deze inkomsten of vermogensbestanddelen vrij van belasting, maar om het bedrag van zijn belasting over het overige inkomen of vermogen van die verblijfhouder te berekenen mag België hetzelfde tarief toepassen alsof die inkomsten of dat vermogen niet waren vrijgesteld;

2\* met betrekking tot dividenden die belastbaar zijn volgens artikel 10, paragraaf 2, interesten die belastbaar zijn volgens artikel 11, paragrafen 2 tot 6, en royalty's die belastbaar zijn volgens artikel 12, paragraaf 5, wordt het forfaitaire gedeelte van buitenlandse belasting, waarin de Belgische wetgeving voorziet, onder de voorwaarden en volgens het tarief van die wetgeving verrekend hetzij met de personenbelasting in verband met die dividenden, interesten en royalty's, hetzij met de vennootschapsbelasting in verband met die interesten en royalty's;

3\* indien een vennootschap- verblijfhouder van België, aandelen of delen in eigendom bezit van een vennootschap op aandelen, die verblijfhouder is van Denemarken en aldaar aan de inkomstenbelasting van vennootschappen is onderworpen, worden de dividenden die haar door deze laatste vennootschap worden toegekend en die in Denemarken volgens artikel 10, paragraaf 7 belastbaar zijn, in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting, voor zover vrijstelling zou worden verleend indien beide vennootschappen verblijfhouder van België waren geweest; deze bepaling belet niet dat van die dividenden roerende voorheffing wordt geheven overeenkomstig de Belgische wetgeving;

4\* indien een vennootschap, verblijfhouder van België, gedurende het volledige boekjaar van een vennootschap op aandelen, die verblijfhouder is van Denemarken en aldaar aan de inkomstenbelasting van vennootschappen is onderworpen, aandelen of delen van deze laatste vennootschappen in uitsluitende eigendom heeft bezeten, kan zij eveneens worden vrijgesteld van de roerende voorheffing die volgens de Belgische wetgeving op de dividenden van die aandelen of delen is verschuldigd, op voorwaarde dat zij zulks schriftelijk aanvraagt binnen de termijn waarin haar jaarlijkse aangifte moet worden ingediend; maar bij de wederuitkering van die aldus vrijgestelde dividenden aan haar eigen aandeelhouders, mogen die dividenden niet in mindering worden gebracht van de aan de roerende voorheffing te onderwerpen uitgekeerde dividenden. Deze bepaling is niet van toepassing als de eerste vennootschap op geldige wijze de aanslag van haar winsten in de personenbelasting heeft gekozen.

In het geval dat de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de vrijstelling van vennootschapsbelasting tot het nettobedrag van de dividenden die een vennootschap, verblijfhouder van België, ontvangt van een andere vennootschap, verblijfhouder van België, zodanig worden gewijzigd dat de vrijstelling wordt beperkt tot dividenden in verband met deelnemingen van een zekere belangrijkheid in het kapitaal van de tweede vennootschap, zal de bepaling van vorig lid slechts van toepassing zijn op door vennootschappen, verblijfhouders van Denemarken, toegekende dividenden voor zover deze verband houden met deelnemingen van dezelfde belangrijkheid in het kapitaal van zulke vennootschappen;

5\* indien volgens de Belgische wetgeving verliezen, welke een onderneming van België in een in Denemarken gelegen vaste inrichting heeft geleden, voor de belastingheffing van die onderneming in België werkelijk in mindering van de winsten werden gebracht, is de vrijstelling volgens 1\* in België niet van toepassing op de winsten van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kunnen worden toegerekend, in de mate dat de winsten ook in Denemarken van belasting werden vrijgesteld wegens hun compensatie met die verliezen.

§ 2. In Denemarken wordt dubbele belasting op de volgende wijze voorkomen :

1\* indien een verblijfhouder van Denemarken inkomsten verkrijgt die volgens de bepalingen van de Overeenkomst in België belastbaar zijn, vermindert Denemarken de in artikel 2, paragraaf 3, 2\*, a tot g, vermelde Deense belasting over de inkomsten van die verblijfhouder met een bedrag dat gelijk is aan de Belgische belasting op dezelfde inkomsten. De aldus verleende vermindering zal echter niet hoger zijn dan het deel van de voormelde Deense belasting, gerekend voor de vermindering, dat evenredig betrekking heeft op die in België belastbare inkomsten. Het eventuele overschot van Belgische belasting wordt in mindering gebracht op de in artikel 2, paragraaf 3, 2\*, h, bedoelde Deense belasting op het vermogen, maar de aldus verleende vermindering mag niet hoger zijn dan het deel van die belasting, berekend voor de vermindering, dat evenredig betrekking heeft op het vermogen waaruit de in België belastbare inkomsten voortkomen;

2\* indien een vennootschap, verblijfhouder van Denemarken, dividenden verkrijgt van een vennootschap, verblijfhouder van België, wordt bij de onder 1\* hierboven bedoelde vermindering, naast de Belgische belasting die ter zake van de dividenden verschuldigd is volgens artikel 10, rekening gehouden met de Belgische belasting door deze laatste vennootschap verschuldigd met betrekking tot haar winsten, op voorwaarde dat de vennootschap, verblijfhouder van Denemarken, gedurende het volledige belastbare tijdperk waarin zij de dividenden heeft ontvangen, ten minste een vierde van het kapitaal van de vennootschap, verblijfhouder van België, eigendom heeft bezeten;

3\* indien een verblijfhouder van Denemarken inkomsten ontvangt of vermogensbestanddelen bezit die volgens de bepalingen van de Overeenkomst uitsluitend in België belastbaar zijn mag Denemarken niettemin die inkomsten of vermogensbestanddelen in de belastbare grondslag van die verblijfhouder begripen maar vermindert het de belasting van de verblijfhouder met het deel van die belasting, berekend voor de vermindering, dat evenredig betrekking heeft op die Belgische inkomsten of vermogensbestanddelen.

## **VI. Bijzondere bepalingen.**

### ***Artikel 24. Non-discriminatie.***

§ 1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting, die anders of drukkender is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

§ 2. De uitdrukking "onderdanen" betekent :

1\* alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een overeenkomstsluitende Staat bezitten;

2\* alle vennootschappen opgericht overeenkomstig de wetgeving die van kracht is in een overeenkomstsluitende Staat.

§ 3. Staatlozen worden in een overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting die anders of drukkender is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die Staat onder gelijke omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

§ 4. 1\* Natuurlijke personen die verblijfhouder zijn van een overeenkomstsluitende Staat en die in de andere Staat belastbaar zijn, genieten aldaar voor de vestiging van de in artikel 2 bedoelde belastingen de vrijstellingen, aftrekken, verminderingen of andere

tegemoetkomingen, die uit hoofde van gezinslasten worden verleend aan natuurlijke personen, onderdanen van die andere Staat, die daarvan geen verblijfhouder zijn.

2\* Een verblijfhouder van Denemarken die in België over een woning beschikt, is aldaar belastbaar zoals een Belgische onderdaan die geen verblijfhouder van België is, op een inkomstenbedrag van ten minste tweemaal het kadastraal inkomen van die woning.

§ 5. De belastingheffing van een vaste inrichting, die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen.

Deze bepaling mag niet dusdanig worden uitgelegd, dat zij een overeenkomstsluitende Staat belet de winsten die kunnen worden toegekend aan de in die Staat gelegen vaste inrichting van een vennootschap, verblijfhouder van de andere Staat, of van een vereniging van personen, waarvan de plaats van werkelijke leiding in die andere Staat is gelegen, gezamenlijk aan belasting te onderwerpen tegen het tarief dat door zijn wetgeving is bepaald, op voorwaarde dat dit laatste in hoofdsom niet hoger is dan het hoogste tarief dat van toepassing is ter zake van het geheel of enig deel van de winsten van vennootschappen, verblijfhouder van de eerstbedoelde Staat.

§ 6. Behoudens het geval van toepassing van de artikelen 9, 11, paragraaf 6 en 12, paragraaf 5, kunnen interest, royalty's en andere kosten, die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een verblijfhouder van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, voor de vaststelling van de belastbare winsten van die onderneming in mindering worden gebracht op dezelfde voorwaarden, alsof zij aan een verblijfhouder van de eerstbedoelde Staat zouden zijn betaald.

Evenzo worden de schulden van een onderneming aan een overeenkomstsluitende Staat tegenover een verblijfhouder aan de andere overeenkomstsluitende Staat voor de vaststelling aan het belastbare vermogen van die onderneming in mindering gebracht op dezelfde voorwaarden, alsof zij tegenover een verblijfhouder van de eerstbedoelde Staat zouden zijn aangegaan.

§ 7. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele onmiddellijk of middellijk in het bezit is van, of wordt beheerst door één of meer verblijfhouders van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting die anders of drukkender is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan soortgelijke ondernemingen van die eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

§ 8. In dit artikel betekent de uitdrukking "belastingheffing" de belastingen van elke soort en benaming.

#### ***Artikel 25 Regeling voor onderling overleg.***

§ 1. Indien een verblijfhouder van een overeenkomstsluitende Staat van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een dubbele belastingheffing die niet in overeenstemming is met deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, schriftelijk een met redenen omkleed verzoek om herziening van die belastingheffing richten aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat, waarvan hij verblijfhouder is. Om ontvankelijk te zijn moet dat verzoek worden ingediend

binnen een termijn van twee jaren vanaf de betekening of vanaf de inning bij de bron van de tweede aanslag.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een dubbele belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst, te vermijden.

§ 3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.

§ 4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg omtrent de administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst nodig zijn en met name omtrent de bewijzen die de verblijfhouders van elke Staat moeten voorleggen om in de andere Staat de bij deze Overeenkomst vastgestelde berastingvrijstellingen of verminderingen te genieten.

#### **Artikel 26. Uitwisseling van inlichtingen.**

§ 1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van deze Overeenkomst en aan die van de nationale wetten van de overeenkomstsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is voor zover de belastingheffing waarin deze voorzien in overeenstemming is met de Overeenkomst.

Elke aldus bekomen inlichting moet geheim worden gehouden; buiten de belastingplichtige of zijn gevolmachtigde mag zij slechts worden medegedeeld aan personen of autoriteiten die belast zijn met de vestiging of de invordering van de in deze overeenkomst bedoelde belastingen en met de desbetreffende bezwaarschriften en verhalen, alsmede aan de gerechtelijke autoriteiten met het oog op strafrechtelijke vervolgingen.

§ 2. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 1 aldus worden uitgelegd dat zij een van de overeenkomstsluitende Staten de verplichting opleggen :

1\* administratieve maatregelen te nemen welke afwijken van zijn eigen wetgeving of van zijn administratieve praktijk of van die van de andere overeenkomstsluitende Staat;

2\* bijzonderheden te verstrekken die niet verkrijgbaar zouden zijn volgens zijn eigen wetgeving of binnen het raam van zijn normale administratieve praktijk of die van de andere overeenkomstsluitende Staat;

3\* inlichtingen te verstrekken die een handels, bedrijfs, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

#### **Artikel 27. Invorderingsbijstand.**

§ 1. De overeenkomstsluitende Staten nemen op zich elkander hulp en bijstand te verlenen voor de betekening en de invordering van de in artikel 2 bedoelde belastingen in hoofdsom, verhogingen, opcentiemen, interest, kosten en boeten van niet strafrechtelijke aard.

§ 2. Op verzoekschrift van de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat zorgt de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat, overeenkomstig de wetten en de regels welke voor de betekening en de invordering van zijn eigen belastingen van toepassing zijn, voor de betekening en de invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingvorderingen die in de eerstbedoelde Staat eisbaar zijn. Zodanige vorderingen genieten geen enkel voorrecht in de aangezochte Staat en deze is niet gehouden uitvoeringsmiddelen aan te wenden die niet toegelaten zijn door de wetten of de regels van de verzoekende Staat.

§ 3. De in paragraaf 2 bedoelde verzoekschriften worden gestaafd met een officieel afschrift van de uitvoerbare titels, eventueel vergezeld van een officieel afschrift van de beslissingen die het gezag van het gewijsde hebben verworven.

§ 4. Met betrekking tot belastingvorderingen waartegen beroep openstaat, mag de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat, om zijn rechten te vrijwaren, de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat verzoeken de conservatoire maatregelen te nemen waarin diens wetgeving voorziet; de bepalingen van de paragrafen 1 tot 3 zijn mutatis mutandis op die maatregelen van toepassing.

§ 5. Artikel 26, paragraaf 1, lid 2, is mede van toepassing op elke inlichting die, ingevolge dit artikel, ter kennis van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Staat wordt gebracht.

#### **Artikel 28. Varia.**

§ 1. Generlei bepaling van deze Overeenkomst kan dusdanig uitwerking hebben dat de belastingheffing beperkt wordt van een vennootschap, verblijfhouder van België, in geval van inkoop van haar eigen aandelen of delen of naar aanleiding van de verdeling van haar maatschappelijk vermogen.

§ 2. De bepalingen van de Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan, die leden van diplomatieke zendingen of consulaire posten ontleen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere akkoorden.

§ 3. Voor de toepassing van de Overeenkomst worden de leden van een diplomatieke zending of een consulaire post van een overeenkomstsluitende Staat die in de andere overeenkomstsluitende Staat of in een derde Staat geaccrediteerd zijn en die de nationaliteit van de zendstaat bezitten, geacht verblijfhouder van die Staat te zijn indien zij aldaar, op het stuk van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, aan dezelfde verplichtingen onderworpen zijn als de verblijfhouders van die Staat.

§ 4. De Overeenkomst is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen of hun ambtenaren, noch op de leden van een diplomatieke zending of een consulaire post van een derde Staat, wanneer deze zich op het grondgebied van een overeenkomstsluitende Staat bevinden en op het stuk van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen in de ene of de andere overeenkomstsluitende Staat niet als verblijfhouders worden behandeld.

§ 5. De Ministers van Financiën van de overeenkomstsluitende Staten of hun lasthebbers stellen zich rechtstreeks met elkander in verbinding voor de toepassing van de Overeenkomst.

**Artikel 29. Uitbreiding tot andere gebieden.**

§1. Deze Overeenkomst kan ongewijzigd of met noodzakelijke wijzigingen worden uitgebreid tot geheel of tot elk deel van het grondgebied van Denemarken dat niet onder de toepassing van de Overeenkomst valt en dat gelijksoortige belastingen heft als de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Zodanige uitbreiding treedt in werking met ingang van de datum, met de wijzigingen en op de voorwaarden daaronder begrepen de voorwaarden met betrekking tot de beëindiging welke tussen de overeenkomstsluitende Staten in onderlinge overeenstemming worden vastgelegd bij diplomatieke notawisseling of op andere wijze in overeenstemming met hun grondwettelijke bepalingen.

§ 2. Tenzij door de twee overeenkomstsluitende Staten anders is overeengekomen, zal de opzegging van de Overeenkomst door een van hen op grond van artikel 31, op de in dat artikel bepaalde voorwaarden een einde maken aan de toepassing van de Overeenkomst ten opzichte van elk deel van het grondgebied van Denemarken waartoe zij overeenkomstig dit artikel is uitgebreid.

**VII. Slotbepalingen.****Artikel 30.**

Inwerkingtreding en schorsing van vroegere overeenkomsten.

§ 1. Deze Overeenkomst zal in werking treden op de vijftiende dag die volgt op de dag waarop de overeenkomstsluitende Staten elkander zullen hebben betekend dat de volgens hun grondwet vereiste procedure is vervuld.

§ 2. De bepalingen van de Overeenkomst zullen van toepassing zijn :

1\* op de bij de bron verschuldigde belastingen met betrekking tot inkomsten welke normaal zijn toegekend of betaalbaar gesteld na 31 december van het jaar waarin de Overeenkomst volgens paragraaf 1 in werking is getreden;

2\* op de andere belastingen geheven naar de inkomsten van belastbare tijdperken eindigend na 31 december van hetzelfde jaar.

§ 3. De bepalingen van de op 21 december 1928 tussen België en Denemarken gesloten Overeenkomst ter vermijding van dubbele belasting van de inkomsten van scheepvaartondernemingen en de op 23 oktober 1961 tussen deze twee Staten gesloten Overeenkomst ter vermijding van dubbele belasting van de inkomsten uit de uitoefening van de luchtvaart, zullen ophouden van toepassing te zijn zolang artikel 8 van deze Overeenkomst van toepassing is.

**Artikel 31. Opzegging.**

Deze Overeenkomst zal voor onbepaalde tijd in werking blijven, maar elk van de overeenkomstsluitende Staten kan tot de 30e juni van elk kalenderjaar met ingang van het vijfde jaar volgend op het jaar van de inwerkingtreding aan de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg een schriftelijke opzegging doen toekomen. In geval van opzegging vóór 1 juli van zodanig jaar, zal de Overeenkomst voor de laatste maal van toepassing zijn :

1\* op de bij de bron verschuldigde belastingen met betrekking tot inkomsten welke normaal zijn toegekend of betaalbaar gesteld tot de 31e december van het jaar waarin de opzegging is gedaan;

2\* op de andere belastingen geheven naar de inkomsten van belastbare tijdperken die normaal ten laatste op 31 december van hetzelfde jaar eindigen.

Ten blijke waarvan de Gevolmachtigden van beide Staten deze Overeenkomst hebben ondertekend en daaraan hun zegel hebben gehecht.

Gedaan te Brussel, op 16.10.1969, in tweevoud in de Nederlandse, de Franse en de Deense taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk België :  
Pierre Harmel.

Voor het Koninkrijk Denemarken :  
Poul Hartling



**PROTOCOL**  
**TOT WIJZIGING**  
**VAN DE OVEREENKOMST**  
**TUSSEN**  
**BELGIE**  
**EN**  
**DENEMARKEN**  
**TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING**  
**EN**  
**TOT REGELING VAN SOMMIGE ANDERE AANGELEGENHEDEN**  
**INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET**  
**VERMOGEN,**  
**ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 16 OKTOBER 1969,**  
**ZOALS GEWIJZIGD EN AANGEVULD DOOR HET**  
**OP 27 SEPTEMBER 1999 TE KOPENHAGEN ONDERTEKENDE PROTOCOL**

**PROTOCOL  
TOT WIJZIGING  
VAN DE OVEREENKOMST  
TUSSEN  
BELGIE  
EN  
DENEMARKEN  
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING  
EN  
TOT REGELING VAN SOMMIGE ANDERE AANGELEGENHEDEN  
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET  
VERMOGEN,  
ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 16 OKTOBER 1969,  
ZOALS GEWIJZIGD EN AANGEVULD DOOR HET  
OP 27 SEPTEMBER 1999 TE KOPENHAGEN ONDERTEKENDE PROTOCOL**

**DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE,**

**en**

**DE REGERING VAN HET KONINKRIJK DENEMARKEN,**

**WENSENDE** de Overeenkomst te wijzigen tussen België en Denemarken tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Brussel op 16 oktober 1969, zoals gewijzigd en aangevuld door het op 27 september 1999 te Kopenhagen ondertekende Protocol (hierna te noemen "de Overeenkomst"),

**ZIJN** het volgende overeengekomen :

## ARTIKEL I

De tekst van artikel 26 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst :

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of de Deense plaatselijke gemeenschappen, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.
2. De door een overeenkomstsluitende Staat ingevolge paragraaf 1 verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande het voorafgaande, mogen de inlichtingen die door een overeenkomstsluitende Staat zijn ontvangen voor andere doeleinden worden gebruikt indien ze overeenkomstig de wetgeving van beide Staten voor die andere doeleinden mogen worden gebruikt en indien de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt, de toestemming geeft voor dat gebruik.
3. In geen geval mogen de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen :
  - (a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
  - (b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
  - (c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.
4. Wanneer op basis van de bepalingen van dit artikel door een overeenkomstsluitende Staat om inlichtingen is verzocht, gebruikt de andere overeenkomstsluitende Staat de middelen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden. De verplichting die in de vorige zin is vervat, is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 voorziet, maar die beperkingen mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel omdat die Staat geen binnenlands belang heeft bij die inlichtingen.

5. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan om het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een stichting, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een zaakwaarnemer of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon. Teneinde zulke inlichtingen te verkrijgen heeft de belastingadministratie van de aangezochte overeenkomstsluitende Staat de bevoegdheid om te vragen inlichtingen bekend te maken en om een onderzoek en verhoren in te stellen, niettegenstaande andersluidende bepalingen in de binnenlandse belastingwetgeving van die Staat.

## ARTIKEL II

Elk van de overeenkomstsluitende Staten stelt de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg in kennis van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van dit Protocol is vereist. Het Protocol zal in werking treden op de datum van de laatste van deze kennisgevingen en de bepalingen ervan zullen van toepassing zijn voor de belastbare tijdperken die beginnen op of na 1 januari 2010.

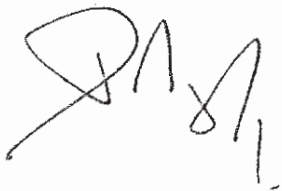
## ARTIKEL III

Dit Protocol, dat een integrerend deel van de Overeenkomst uitmaakt, zal van kracht blijven zolang de Overeenkomst van kracht blijft en zal van toepassing zijn zolang de Overeenkomst zelf van toepassing is.

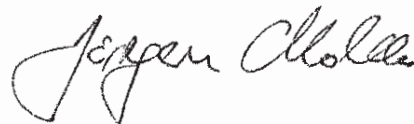
TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te .....*Brunel*....., op .....*7 juli*.....20*09*., in de Engelse, Franse, Nederlandse en Deense taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil tussen de teksten is de Engelse tekst beslissend.

VOOR DE REGERING VAN HET  
KONINKRIJK BELGIE:



VOOR DE REGERING VAN HET  
KONINKRIJK DENEMARKEN:



**PROTOCOL**  
**AMENDING**  
**THE CONVENTION**  
**BETWEEN**  
**BELGIUM**  
**AND**  
**DENMARK**  
**FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION**  
**AND**  
**FOR THE SETTLEMENT OF CERTAIN OTHER QUESTIONS**  
**WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL**  
**SIGNED AT BRUSSELS ON 16 OCTOBER 1969,**  
**AS AMENDED AND COMPLETED BY THE PROTOCOL**  
**SIGNED AT COPENHAGEN ON 27 SEPTEMBER 1999**

**PROTOCOL  
AMENDING  
THE CONVENTION  
BETWEEN  
BELGIUM  
AND  
DENMARK  
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION  
AND  
FOR THE SETTLEMENT OF CERTAIN OTHER QUESTIONS  
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL  
SIGNED AT BRUSSELS ON 16 OCTOBER 1969,  
AS AMENDED AND COMPLETED BY THE PROTOCOL  
SIGNED AT COPENHAGEN ON 27 SEPTEMBER 1999**

**THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM,**

**and**

**THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF DENMARK,**

**DESIRING** to amend the Convention between Belgium and Denmark for the avoidance of double taxation and for the settlement of certain other questions with respect to taxes on income and on capital signed at Brussels on 16 October 1969, as amended and completed by the Protocol signed at Copenhagen on 27 September 1999 (hereinafter referred to as "the Convention "),

**HAVE AGREED** as follows:

---

**ARTICLE I**

The text of Article 26 of the Convention is deleted and replaced by the following:

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed by or on behalf of the Contracting States, or the Danish local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
  - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
  - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
  - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with the provisions of this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, trust, foundation, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person. In order to obtain such information the tax administration of the requested Contracting State shall have the power to ask for the disclosure of information and to conduct investigations and hearings notwithstanding any contrary provisions in its domestic tax laws.

**ARTICLE II**

Each of the Contracting States shall notify the other Contracting State, through diplomatic channels, of the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Protocol. The Protocol shall enter into force on the date of the later of these notifications and its provisions shall have effect for taxable periods beginning on or after January 1, 2010.

**ARTICLE III**

This Protocol, which shall form an integral part of the Convention, shall remain in force as long as the Convention remains in force and shall apply as long as the Convention itself is applicable.

**IN WITNESS WHEREOF**, the undersigned duly authorized thereto by their respective governments, have signed this Protocol.

**DONE** in duplicate at *Brussels*, on this *7* day of *July* 200*9*, in the English, French, Dutch and Danish languages, all texts being equally authoritative. In case of divergence between the texts, the English text shall prevail.

**FOR THE GOVERNMENT OF THE  
KINGDOM OF BELGIUM:**

**FOR THE GOVERNMENT OF THE  
KINGDOM OF DENMARK:**

